

JAGODE NAŠE PASTORALE

Glasilo Škofije Novo mesto OKTOBER 2011, letnik VI, številka 3

NOVA EVANGELIZACIJA

MEDITACIJA ŠKOFA MSGR. ANDREJA GLAVANA
NA SREČANJU DUHOVNIKOV V LESKOVCU PRI
KRŠKEM 31. AVGUST 2011

Dragi sobratje! Od leta 1983, ko je papež Janez Pavel II. prvič omenil nujnost nove evangelizacije, se ta stalno omenja kot prvenstvena naloga Cerkve. Vesoljna Cerkve se pripravlja na sinodo škofov, ki bo oktobra 2012, in bo posvečena novi evangelizaciji.

Tema sinode bo Nova evangelizacija in posredovanje krščanske vere. Papež Benedikt XVI. je ustanovil tudi novo ustanovo, Svet za novo evangelizacijo. Te dni je papež v Centru Mariapoli v Castelgandolfu gostil svoje nekdane študente. Razpravljali so o novi evangelizaciji. Že eno leto se pripravljamo na svetovno srečanje družin, ki bo ob 1700-letnici milanskega edikta v Milanu in bo posvečeno temi Krščanska družina - subjekt evangelizacije.

Skratka povsod se že nekaj desetletij govori o nujnosti *nove evangelizacije*, ki je namenjena *današnjemu globaliziranemu in sekulariziranemu svetu*, ki iz svojega bivanja, kulture in življenja izriva krščanske vrednote in Boga.

Blaženi Janez Pavel II. je dal razlago, zakaj je nekdANJI evangelizaciji, ki je bila od Jezusovega naročila: »*Pojdite po vsem svetu in naredite vse narode za moje učence*« (Mt 23,19), in

od binkošti dalje, glavno poslanstvo Cerkve in zlasti njenih voditeljev, dodal izraz *nova*.

Nova zato, ker ni zaupana le škofom, duhovnikom in redovnikom, ampak ker je in mora biti zaupana celotnemu Božjemu ljudstvu – torej tudi vsem laikom. *Nova zato*, ker pri tej evangelizaciji ne smemo *najprej evangelizirati drugih*. *Evangelizirati moramo* najprej same sebe. Posebej poudari iz evangelija njegov povzetek: ljubezen in medsebojno ljubezen, da bi bilo pred vsakim oznanjevanjem vselej najprej *pričevanje*. K temu pričevanju, realizirani medsebojni ljubezni so poklicana, pravi papež, zlasti občestva, gibanja, ki so novo orodje, ki jih je vzbudil v Cerkvi za to novo evangelizacijo prav Sveti Duh, brez katerega nikdar ni bila in ne bo možna nova evangelizacija.

Papež Janez Pavel II. je dal deset karakteristik in pomembnih principov nove evangelizacije.

Najprej omenja tri značilnosti:

1. nova evangelizacija mora biti nova po svoji gorečnosti,
2. nova evangelizacija mora biti nova po svojih metodah,
3. nova evangelizacija mora biti nova po svojih izrazih.

Ad1) *Nova po gorečnosti*: pravi oznanjevalec evangelija je svetniški človek. Janez Pavel II. v Mariboru: »*Svetost je edina sila, ki more spremeniti svet.*« Danes ne zadošča prenova pastoralnih metod, niti boljša organizacija in koordinacija, ampak nova gorečnost, *svetost*. Prižgati moramo ponovno začetni ogenj, pravi papež, da nas prevzame gorečnost apostolskega oznanjevanja, ki ga poznamo po prvih binkoštih. V sebi moramo oživiti globoko prepričanje apostola Pavla: »*Gorje mi, če evangelija ne bi oznanjal*« (1 Kor 9,16). Potreben nam je *nov apostolski polet*, ki ga moramo živeti kot vsakodnevno osebno zavzetost krščanskih občestev in skupin. Nevarno bi bilo, če bi pozabili, kar smo v Sloveniji zapisali na Sinodi in že v prvem pastoralnem letu po njej, ko smo govorili o *župniji prihodnosti*, da mora postati župnija občestvo občestev. Občestvo živih občestev, ki rastejo iz starih in novih karizem in iz novih duhovnih gibanj, ki jih je Cerkev priznala. Zanje je značilno, da vsa rastejo iz Božje besede in evharistije. Ali ne doživljamo in opažamo že danes, da so v župniji največja opora taka živa občestva: dobro duhovno oblikovan ŽPS, gibanja, zakonska občestva, molitvene skupine in posamezniki, ki se redno zbirajo in skrbijo za duhovno rast in s tem za misijonski polet. Ko je treba kar koli uspešno organizirati, bodisi v župniji ali v civilni družbi, se obračamo nanje, ker se le

nanje lahko zanesemo. Papež Janez Pavel II. je zapisal v okrožnici *Odrešenikovo poslanstvo*, da cerkvena gibanja »*predstavljajo (...) pravi dar božji za novo evangelizacijo in za misijonsko dejavnost.*« Osnova za novo evangelizacijo je torej obnovljena gorečnost: *poglobljena ljubezen do Boga in do bližnjega*. Ti dve sta podobni drevesu. Čim globlje in močnejše korenine ima drevo (ljubezen do Boga), tem bolj raste tudi krošnja in tem več je sadov. Pa tudi obratno velja. Bujna krošnja s svojo fotosintezo hrani tudi korenine. Ljubezen do Boga se hrani iz ljubezni do bližnjega in obratno.

Biti eno v Bogu, eno z njegovo voljo. Biti eno z Bogom, eno z bližnjim. Skrb za *biti, živeti in zopet biti* je torej temelj nove evangelizacije. Živeti novo zapoved, vse do tega, da se použijemo v eno, ko dopuščamo in omogočamo, da Jezus živi med nami. Čez nekaj tednov bomo prosili v mašni prošnji: »*Daj nam tako živeti, da boš mogel ostati med nami.*« Če je pa On med nami po globoki in nadnaravni ljubezni, ki vse odpušča, vse prenaša, je On med nami, kakor je obljubil. Potem je Jezus tisti, ki evangelizira, nihče bolje kot On. In obljubil je, da bo v tem primeru svet veroval. Edinost in globoka duhovna vez med duhovniki in škofom, edinost med duhovniki, edinost s sodelavci so osnova te nove evangelizacije.

Ad2) *Nova po metodah*: Biti, živeti in potem učiti in nikoli obratno je prva – je temelj. A treba je tudi oznanjati, zlasti v novi govorici, ki jo današnji človek razume. Srečanja, pričevanja iz življenja, uporaba vseh modernih sredstev od interneta, TV (pogovarjali smo se s TV Exodus o možnostih, ki

jih daje gledanost okrog 100.000 vsak dan po vsej Sloveniji, dokler nimamo kaj boljšega ...).

Tisk, čeprav se mlada generacija ne hrani več iz njega, ima še vedno določeno vlogo. Neizkoriščeno je športno udejstvovanje, pohodi, izleti, rekreacija, zlasti za mladino in mlade družine.

Predvsem pa mora iti oznanilo danes preko družine. Družina mora postati evangelizacijski kanal Cerkve.

Ad 3) *Nova po pristopih*: Prvi pristop je *spoštljiv dialog, spoštljivo oznanilo*. Prvo spoštljivo in nevsiljivo oznanilo mora biti kerygma – Bog ljubi človeka. Papež pravi: Oznanjajte *Bog ljubi svet, Bog te ljubi, Bog vas ljubi*.

Tudi tisti, ki oznanja, mora biti človek ljubezni, nekakšno znamenje Božje ljubezni, ki ne izključuje nikogar. Čeprav smo prepričani v svoje argumente, o katerih govorimo, se moramo odpovedati vsaki nameri, da bi sogovornika premagali in osvojili, brez sence prozelitizma, ampak samo iz ljubezni. Tak pristop vedno vključuje poslušanje. Ko poslušamo, ne da bi mislili na odgovor, še manj, kako bi sogovornika 'zabili', naredimo praznino v sebi. Kdor bo doživel to našo svobodo, bo pripravljen prisluhniti našim argumentom.

Nov pristop je tudi služenje in dejavna – konkretna ljubezen, zlasti do tistih, s katerimi se je Jezus sam poistovetil: *»lačen sem bil ... žejen sem bil ... bolan sem bil ... tujec sem bil ...«*. Ta stran evangelija ni le povabilo k dobroti, je kristološka stran. Cerkev glede na to stran evangelija preverja svojo

zvestobo Kristusu in pravzaprav svojo pravovernost. Ne smemo pozabiti, da prav nihče ne sme biti izzvzet iz naše ljubezni, *»kajti On, Božji Sin, se je s svojim učlovečenjem na nek način združil z vsakim človekom«*. To nam narekuje, da ubogim damo prednostno mesto. Izročilo dobroti, ki je bilo v Cerkvi vedno prisotno, terja danes v sekulariziranem svetu še večjo iznajdljivost.

Papež Janez Pavel II. je v apostolskem pismu *Ob začetku novega tisočletja*, ki je nekakšen pastoralni program za novo tisočletje, zapisal: *»Brez te oblike evangelizacije, ki jo udeležena ljubezen in pričevanje krščanske skromnosti, tvega evangelijsko sporočilo, ki je sicer že samo po sebi prvo dejanje ljubezni, da ga ne bodo razumeli, ali pa se bo potopilo v tisto morje besed, kateremu nas današnja komunikacijska družba vsak dan izpostavlja. Ljubezen v dejanjih zagotavlja ljubezni v besedah nedvoumno moč.«*

Naj nas, bratje, v vseh teh prizadevanjih tudi, ko podpiramo civilno družbo, ki se bori za večjo družbeno pravičnost v ljubezni, podpira Marija, ki jo je papež Janez Pavel II. imenoval *zvezda nove evangelizacije*. Podoba Žalostne Matere Božje, ki je pred nami, naj nas spomni, da je pod križem sprejela vse ljudi za svoje učence, celotno človeštvo. Kot Mati usmiljenja Marija spodbuja Cerkev, naj se zavzema za vse človeštvo v njegovih osnovnih potrebah, ne samo z dobrim zgledom kristjanov, ampak tudi s pomočjo njihovega delovanja in angažiranja v družbenem, ekonomskem in političnem življenju.

msgr. Andrej Glavan
škof

ŽITO KI GRE V KLAS

POGOVOR S ŠKOFOM ORDINARIJEM MSGR. ANDREJEM GLAVANOM OB PETI OBLETNICI ŠKOFIJE NOVO MESTO

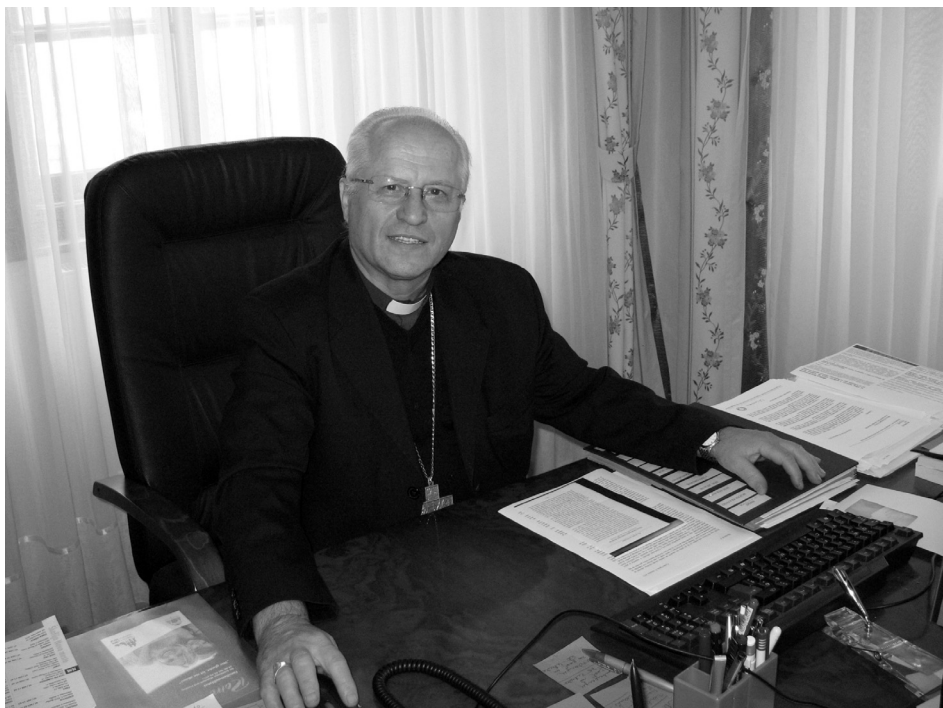
Sveti Frančišek Saleški je nekoč dejal: »/.../ da bi bilo potrebno že za eno samo dušo ustanoviti škofijo«. Škofija v Novem mestu je že pet let pastoralna in družbena stvarnost. Njena ustanovitev se je pripravljala dolgo časa. Sedaj je tu med nami in za nas. Prvi koraki mlade škofije vsak dan bolj prehajajo v premočrtno hojo za jasno postavljenimi pastoralnimi cilji. Škofija namreč dosega svoj namen – če je v službi ljudi. Tako lahko tudi razumemo enega od razlogov za njeno ustanovitev – klic k novi evangelizaciji v srcu Evrope. »Prvo petletko« je uspešno zaključila in sedaj stopa novim pastoralnim izzivom naproti. Teh prvih pet let pa je tudi priložnost za prvo bilanco in oceno stanja. In kdo je bolj pristojen da na ta vprašanja dá odgovore, kakor tisti, ki je zanjo prvi odgovoren – prvi pastir te krajevine Cerkve, ki jo vodi že od njene ustanovitve. Zato smo prosili škofa, ordinarija msgr. Andreja Glavana, da nam v pogovoru odkrije, kje vidi uspehe, pa tudi težave, s katerimi se sooča novomeška škofija, ter kje vidi znamenja upanja, da bo škofijsko življenje v prihodnjih desetletjih še bolj učinkovito napredovalo. V nadaljevanju vam prinašamo njegove odgovore na znamenja časa, v kateri je postavljena škofija Novo mesto pet let po svoji ustanovitvi.

Gospod škof, letos spomladi je minilo pet let od ustanovitve škofije. Kakšen je Vaš splošni vtis o teh prvih petih letih. Je ustanovitev škofije opravičila svoj obstoj?

Merodajen odgovor bi morda lahko dal še kdo drug, bodisi laik ali duhovnik, ki škofijo tudi pozna in z njo živi. Moj splošni vtis pa je, da si sam in večina duhovnikov že ne zna predstavljati, da je ne bi bilo. Kronika škofovih opravil, pastoralnih obiskov, prisotnosti na župnijah pa tudi udeležba du-

hovnikov in laikov na škofijskih srečanjih prav tako govori v prid temu. Tudi sam to doživljam. Če imamo kakšno pastoralno ali duhovno srečanje skupaj z ljubljansko škofijo, je udeležba veliko manjša, pa čeprav na robu škofije, npr. v Stični, ki pravzaprav ni tako daleč.

Škofija naj bo tako velika, da jo škof lahko sam upravlja – tako jo opredeljujejo koncilski dokumenti. Se Vam zdi, da v novi škofiji duhovniki in verniki sedaj bolj čutijo, da jim je škof bližje?

Prepričljiv odgovor na to vprašanje bi lahko dali verniki in duhovniki. Ordinariat in sedež škofa je nekako v središču škofije in dostop je gotovo lažji. Na škofiji se trudimo za domačnost, vsak je dobrodošel. Če je le mogoče in če želijo duhovniki zlasti po sejah dekanov, duhovniškega sveta, zbora svetovalcev, pastoralnega sveta vse povabimo tudi na kosilo. Upam, da storimo vse, kar je v naši moči, da vsi čutijo, kako je škofija skupni projekt, ki ga moramo udeležati vsi in vsak dan.

Takoj na začetku je bilo potrebno pripravi temeljne škofijske strukture: škofijski ordinariat, ŠPS, ekonomat. Ali so vse nujne strukture škofije že vzpostavljene? Katere so še neuresničene?

V okviru možnosti so vse potrebne strukture zaživele. Pomanjkanje duhovnikov in tudi materialne možnosti pa nas omejujejo. Mnoge dolžnosti so združene, čeprav so v večini škofij ločene. Tako na primer, če omenim samo službo generalnega vikarja, kanclerja in vodje pastoralne službe, ki je združena v eni osebi.

Škofija je že takoj na začetku odprla tri večja gradbišča: Baragov zavod v Šmihlu, obnova Marijine cerkve na Zaplazu ter Leničev dom. Kakšen namen vas je vodil pri tem?

Škofija je začela živeti brez mnogih ustanov. Ob ustanovitvi ni imela nobene stavbe, niti en kvadratni meter zemlje in zelo skromne možnosti za zbiranje mladih za duhov-

ne vaje, za škofijska srečanja. Tudi nobenega zadosti primernega romarskega svetišča, ki bi bilo povezovalno središče škofije ni imela. Zato smo se v Šmihelu lotili najprej obnove nekdanje šole in samostana, ki so nam ga podarile sestre Notre Dame. V zavodu, ki smo ga poimenovali po svetniškem škofu Baragu, so zaživali: Katehetsko pastoralna šola, glasbeni konservatorij, sestrška skupnost HMP, Škofijska Karitas, dvorana za duhovniška srečanja in razne tečaje, manjši center za duhovne vaje in v zadnjem času še kapela.

V Krakovskem gozdu, blizu Kostanjevice na Krki, smo skoraj na novo zgradili dom duhovnih vaj - Leničev dom - ki lahko sprejme štirideset mladih ali birmancev in ki je že skoraj vse leto polno zaseden.

Zelo lepo pa je zaživel tudi romarsko središče na Zaplazu. Marijina cerkev je s prenosom relikvij blaženega Alojzija Grozdeta samo pridobila in postala priljubljen romarski kraj romarjev iz vse Slovenije in zamejstva, kar kažejo mnoge izjave in vtisi romarjev.

Semenišče je srce vsake škofije. S tem se povezuje tudi vprašanje duhovnih poklicev: v petih letih škofije samo ena nova maša. V semenišču v Ljubljani je trenutno šest novomeških bogoslovcev. Kako vidite stanje duhovnih poklicev v škofiji?

Vprašanje duhovnih poklicev je pereče v vseh šestih škofijah. Ob ustanovitvi škofije smo imeli enega samega bogoslovca. Hvala Bogu jih je zdaj šest, a za trenutne, zlasti pa

za bodoče potrebe, veliko premalo. Zato je delo za duhovne poklice izrazito prednostna naloga.

V škofiji Novo mesto je 87 škofijskih duhovnikov, od tega jih je 13 v tujini, v škofiji pa je tudi 18 duhovnikov redovnikov (frančiškani, kartuzijani, salezijanci in kapucini). Po petih prehodnih letih se je inkardinacija zaključila. Dvanajst duhovnikov se je vrnilo nazaj v ljubljansko škofijo, šest novomeških pa je prišlo iz ljubljanske nazaj v novomeško škofijo.

Ta izmenjava še ni končana. Leta 2006 je bilo določeno, da naj se vsi duhovniki, ki imajo pravico vrniti se v svojo rojstno škofijo, v letu 2007 izjasnijo, ali bodo ostali ali se želijo vrniti. Določeno je bilo, da naj bi se to zgodilo po možnosti v 5-ih letih, kar je samo po sebi umevno, saj neka župnija ne more kar naenkrat ostati brez duhovnika. Nekaj duhovnikov se še ni zamenjalo. Res pa je, da je za našo škofijo ta bilanca negativna, ker so bili še leta 2006 nastavljeni (posojeni) štirje duhovniki ljubljanske nadškofije le za določen čas. Bolj prav bi bilo, ko bi personalna komisija v letu 2006 nastavila v naši škofiji le duhovnike iz novomeške škofije. Tako bi bil »start« enakopraven. Tako pa je nova škofija tudi če ne bi bilo nobenega prehoda, že na začetku startala s štirimi duhovniki, za katere se je vedelo, da se bodo morali vrniti.

Večina župnij je praktično zasedena (razen souprav). Kaplani čakajo na prva župnijska mesta. Nekatera tradicionalna kaplanska mesta pa zaradi pomanjkanja ostajajo nezasedena. Kako v prihodnosti

vidite rešitev tega vprašanja? S povečanjem števila duhovnikov pomočnikov?

To je zelo kompleksno vprašanje, ki ga rešujejo po svetu približno enako. Združujejo manjše župnije, nekatere naloge, ki so jih opravljali nekoč izključno duhovniki, pa prevzemajo laiki (npr. kateheza, gospodarstvo ...). Nekatere največje župnije pa bodo morale imeti kaplane. Kaplanska leta se bodo morala podaljšati.

Duhovniški dnevi v Strunjanu in Rogški Slatini so lepo zaživeli. Odziv duhovnikov je velik. Na čem naj bo prvenstveno poudarek ob teh dnevih druženja, študija, iskanja pastoralnih rešitev?

Pomen vidim prav v tem druženju, poglabljanju edinosti škofijskih in redovnih duhovnikov ter v permanentnem izobraževanju, ki se mu danes povsod daje velik pomen.

Mariborski gospodarski dogodki so zaznamovali vso Cerkev v Sloveniji. Kako trdni so temelji gospodarskega stanja škofije? Ali je delitvena bilanca z ljubljansko nadškofijo uspešno zaključena?

Mariborska škofija in z njo tudi celjska in murskosoboška so iz objektivnih in subjektivnih vzrokov zašle v velike težave. Zaradi kratkovidne in tudi pohlepne gospodarske politike so zašli v težave. Krediti so se zaradi obresti enosmerno povečali, medtem ko je vrednost nepremičnin in delnic, ki je bila v njihovi lasti, prav tako enosmerno padala. V kratkem času je prišlo do strašljive negativne bilance.

Naša škofija, hvala Bogu, nima nobenih kreditov in tudi nobenih delnic, ki bi izgubljale vrednost. Nov gospodarski temelj za vse škofijske dejavnosti so gozdovi in darovi vernikov. Delitvena bilanca pa žal prav tako še ni končana, čeprav bi po sporazumu, ki ga je vodil nuncij, že morala biti narejena vsaj v okviru že izvedene denacionalizacije v ljubljanski nadškofiji.

Škofijski pastoralni svet (ŠPS) začenja nov petletni mandat. Katere so škofijske pastoralne prioritete v tem novem obdobju?

Letos je bil imenovan nov ŠPS. Prioritete bomo še morali izdelati na podlagi novega slovenskega pastoralnega načrta. Vendar bodo osnovne dejavnosti vedno enake: nova evangelizacija z novimi občestvi kot subjekt te prenove, karitativna dejavnost kot ena od treh osnovnih pastoralnih dejavnosti, duhovni poklici, večja udeležba laikov, zlasti prostovoljcev na vseh pastoralnih področjih.

V enem samem letu je nova škofija dobila kar tri nove blažene – blaženi Alojzij Grozde ter blaženi s. Krizina Bojanc in s. Antonija Fabjan. Vsi trije mučenci. Malokateri del slovenske domovine je tako prepojen z mučeniško krvjo kakor ravno Dolenjska. Kje vidite znamenja milosti za vse to dogajanje? Kaj nam blaženi sporočajo?

Kar trije blaženi in priprošnjiki iz nove škofije v dobrem letu so poseben Božji dar. Bog jih je dal kot spodbudo in navdih za naš čas, pa tudi kot sad in nagrado za prestano

preganjanje Cerkve v povojnem času. Sporočajo nam, da moramo za ohranitev vere in zvestobo krščanskim vrednotam biti pripravljeni več žrtvovati. Da bi v bodoče mogli ostati zvesti krščanskim vrednotam in koreninam, moramo računati tudi na preizkušnje in celo preganjanje, zapostavljanje in poniževanje. Mučenci nas učijo že danes plavati proti toku hedonistične in potrošniške miselnosti tega sveta. Živimo namreč v času, ki hoče zatreti duhovne vrednote in izruvat iz src zvestobo krščanskim idealom. Ne smemo pozabiti, da so to naši posebni priprošnjiki.

Kako so lokalne skupnosti –občine in krajevne skupnosti - na Dolenjskem, Beli krajini in Posavju sprejele dejstvo nove škofije? Kakšno je sodelovanje s krajevnimi oblastmi?

Številna vabila civilnih in lokalnih skupnosti na srečanja kažejo, da se te zavedajo mesta in pomena škofije. Akademsko pobuda za novomeško univerzo me redno vabi na srečanja. Povabila na razne prireditve in odprtja razstav kar dežujejo, tako da se jih žal tudi ne morem vseh udeležiti. Enkrat na leto, na dan slovenske samostojnosti, povabimo vse župane k maši v stolnico in na sprejem na škofijo. Seveda se ne odzovejo vsi.

Pet let v življenju Cerkve ni veliko. Pa vendar znamenja rasti že lahko otipljivo zasledimo. Gospod škof, kakšno je temeljno sporočilo ter želje prvega pastirja te krajevne Cerkve za nadaljnje obdobje življenja škofije?

Zaupati moramo v Jezusove obljube, da bo z nami do konca sveta. Mi pa moramo ostati zvesti nalogam, ki nam jih je dal, da moramo ostati z njim povezani kakor mladike na trti po Božji besedi in Evangeliju in zvesti njegovi novi zapovedi, ki nam jo je dal kot razpoznavno znamenje, po katerem bo svet spoznal njegove učence.

Pogovor pripravil: Igor Luzar

Odpenjati krivične spone, razvezovati vezi jarma

PASTORALNO LETO SOCIALNE PRAVIČNOSTI

Ko se je tudi uradno naznani-la vsebina novega pastoralnega leta, so mnoge prevzemali mešani občutki. Ni jih

bilo malo, ki so odkrito zmajevali z glavo: leto družbenega nauka Cerkve oziroma leto socialne pravičnosti?! Ko smo obhajali leto evharistije, pa potem leto krščanske dobrotelčnosti in solidarnosti, so se stvari zdele nekoliko bolj otipljive za uresničitev v pastoralni dejavnosti. Na akademski ravni so stvari večini dokaj jasne. Da družbeni nauk Cerkve uvrščamo znotraj področja moralne teologije, to je vsaj kleriškemu delu jasno in poznano. Ampak kaj lahko kot župnik, kaplan, pastoralni delavec konkretno »delam« z družbenim naukom Cerkve pri maši, ve rouku, delu z birmanci, srečevanju zakonske skupine? To pa je na praktični ravni že drugo vprašanje, ki ga bomo morali skupaj vsakodnevno odkrivati v našem osebni in družbenem ter občestvenem življenju.

Temeljno sporočilo družbenega nauka Cerkve nas usmerja, kako evangelijsko sporočilo konkretno in učinkovito uresničeva-

ti v družbenem okolju, v katerem živimo. Povedano preprosto – evangelijsko resnico vere, upanja in ljubezni živeti v polnosti. Na splošno rečeno govorimo sicer o družbenem nauku Cerkve. Drugi izraz letošnjega pastoralnega leta pa govori tudi o: Letu socialne pravičnosti. Ob tem poimenovanju pa so nam stvari že veliko bolj jasne. Govor je o pravičnosti, ki se mora zrcaliti v življenju družbe kot take. Gospodarska kriza je globoko zarezala v vse pore življenja. To je njena prva značilnost, ki jo morda najprej občutimo. Njena druga značilnost pa je, da ni omejena samo na določene dele sveta, ampak se je globalizirala. Sega tudi na naša dvorišča, v naše domove, v naše medsebojne odnose. Ko ocenjujemo nastanek in razvoj krize, pa moramo k temu dodati kar splošno sprejeto ugotovitev: današnja kriza je predvsem *antropološka*. Vse bolj se dozdeva, da ni človek več nosilec odločitev, ampak so zunanji dejavniki – kapital, uspeh, dobiček – tisti, ki narekujejo človekovo družbeno obnašanje in s tem sprejete odločitve. Ni več kapital v službi človeka, temveč je človek vedno bolj v službi kapitala. To pa se kot posledica pozna v zmanjšanju kvalitete medsebojnih odnosov, ki jih zaznamujejo predvsem brez-

obzirno pehanje za dobičkom, uspehom ter izkoriščanje.

Cerkev v Sloveniji se teh problemov zaveda, zato želi družbi, v kateri živi, s pričujočim pastoralnim letom ponuditi vsaj nekaj alternativnih rešitev in možnih odgovorov, ki po svoji evangelijski vsebini izstopajo iz ustaljenih socioloških klišejev. Že izbrano geslo tega pastoralnega leta: *Pravičnost v ljubezni* – se nudi kot alternativa, ki bi lahko s svoje strani pomagala oblikovati smeri pozitivnega razmišljanja in potem družbeno sprejemljivega delovanja.

Ko govorimo o sedanjem stanju družbenih, gospodarskih in socialnih odnosov v svetu in tudi v naši domovini, o njih na splošno pravimo, da so v krizi. Nasploh ima beseda kriza apriori negativen pomen, saj na splošno pomeni nazadovanje, ustavljanje, zaviranje. S kančkom optimizma pa bi lahko pomislili, da kriza lahko pomeni tudi priložnost, odskok, premik. Komisija za družino in družbo pri francoski škofovski konferenci je pred nekaj meseci izdala dokument z naslovom: Rasti v krizi. Osnovno sporočilo, ki veje iz tega dokumenta, je, da tudi v krizi lahko rastemo, uspevamo in se prilagajamo. Zato pa je potrebno več: pravičnosti in resnice, spoštovanja dostojanstva vsake človeške osebe, pogumno prevzemanje osebne odgovornosti ter odprtost v dialogu. Izhodišča se zdijo primerna za vsako družbo in okolje, tudi naše. Ustvarjati moramo družbo, ki bo imela prefinjen občutek za ustvarjanje razmer, v katerih bo prišla do izraza pravičnost. Ljubezen namreč ne izključuje pravičnosti, temveč jo predpostavlja.

Začetek vsakega novega pastoralnega leta prinaša nove izzive in spodbude. V novomeške pastoralne smernice za leto socialne pravičnosti smo zapisali tudi metodo, po kateri bomo delovali: *videti – presoјati – delovati*. To pomeni imeti odprte oči za vsako krivico, nepoštenje, teptanje človekovega dostojanstva v domačem okolju. Omenjene nepravilnosti presoјati z vidika pravičnosti, ki ima svoj temelj v evangelijski ljubezni, ki zna biti ostra, pa tudi usmiljena in odpustčujoča. Potem pa delovati tako, da se na krivice dejansko odzovemo v medsebojnem komuniciranju, v homilijah, pri srečevanju različnih župnijskih skupin, pri sodelovanju s civilnimi oblastmi, v medijih. Vzor za tako delovanje naj nam bodo tudi starozavezni preroki, ki so v svojem času opozarjali na krivice. Eden izmed mogočnih prerokov Stare zaveze – Izajja se v moči in poslanstvu preroške službe ne boji klicati in vzpodbujati: »Mar ni to post, kakršnega sem izbral: da odpneš krivične sponе in razvežeš vez jarma, da odpustiš na svobodo zatirane in zlomiš vsak jarem?« (Iz 58, 6-9).

Morda je v duhu časa ravno to post, ki nam ga je izbral Gospod: odpenjati krivična sponе nebrzdanega bogatenja, ropanja družbenega premoženja, tajkunskih izčrpavanj podjetij in delavcev ter razvezovanja jarmov osamljenosti, revščine in obupa. Na to povabilo v tem pastoralnem letu, v preroškem duhu časa odgovorimo tudi mi v naših župnijskih občestvih.

Igor Luzar

PASTORALNI TEČAJ 2011 – BARAGOV ZAVOD

Letošnji pastoralni tečaj v novomeški škofiji je bil v sredo, 7. septembra 2011, v Baragovem domu. Udeležba je bila zelo velika, saj je bilo prisotnih okoli 60 duhovnikov in redovnikov, 5 redovnic ter 10 laikov. Kot celotno novo pastoralno leto je bil tudi tečaj posvečen vprašanju socialne pravičnosti pod geslom Pravičnost v ljubezni. Začetno in osrednje predavanje letošnjega pastoralnega tečaja je imel dr. Ivan Štuhec, ki je govoril o katolicizmu in sekularizaciji. Predavanje je v celoti objavljeno v Našem poslanstvu in tudi na spletni strani TUSŠK. Zato naj tukaj spomnim samo na njegova osnovna vprašanja.

Kot napoveduje že naslov predavanja, je dr. Štuhec v razmišljanje o odnosu med posve-tnim in sekularizacijo na eni strani in svetim oziroma religijo na drugi. Tudi to je, tako pravi, tematika leta socialne pravičnosti, saj se ravno ta ukvarja z vprašanjem, kako naj Cerkev pristopa k različnim družbenim pojavom. Družbo danes močno zaznamujejo pojmi sekularizacije, pluralizma in demokracije.

V preteklosti smo poznali različne oblike odnosa med Cerkvijo in družbo. V prvih stoletjih je Cerkev doživljala preganjanja s strani oblastnikov, po l. 313 pa je prihajalo do vedno večjega povezovanja med njimi.

Družbeni nauk Cerkve se je začel razvijati l. 1891, ko je papež Leon XIII izdal encikli-

ko *Rerum novarum* o delavskem vprašanju. Od takrat naprej, torej že 120 let, si sledi veriga sistematičnega cerkvenega odgovarjanja na družbene razmere. Po besedah zadnjih dveh papežev Družbeni nauk Cerkve ni alternativa obstoječi oblasti, saj si Cerkev ne želi prisvajati njenih pristojnosti. S svojim družbenim naukom želi le prispevati k prečiščevanju razuma in iskanju najboljših rešitev v konkretnih družbenih situacijah.

Sekularizirana družba se za Cerkev danes kaže kot področje z misijonskimi značilnostmi, kar za pastoralnega delavca pomeni, da se mora naučiti jezika (to je načina mišljenja) okolice. Dr. Štuhec ob koncu predavanja predlagal nekaj načel, ki bi se jih morali zavedati in držati v pastoralni prihodnosti. Cerkev bo morala graditi na majhnih skupnostih, ki bodo vezane osebno in ne teritorialno. Prednost pred družbeno in ekonomsko veljavo bo morala imeti duhovnost. V skupini bo pomemben posameznik in njegovi odnosi. Poudarek kateheze bo potrebno prenesti z otrok na odrasle.

Po predavanju dr. Štuhca je potekalo skupinsko delo v dveh skupinah. Prvo delavnico z naslovom Mesto slovenskega katoličana v pravni državi je vodil odvetnik Ivan Kukar. Pogovor je vodil in usmerjal na podlagi treh primerov, v katerih smo iskali nauke za delovanje v družbi. Glavna ugotovitev je bila, da je uporaba prava zelo pomembna

za uspešno delovanje na vseh družbenih področjih. Vsaka stranka si poišče takega pravnika in tako pravo, kot mu ustreza. Zato bi bilo modro, da katoliško občestvo medse sprejme več pravnikov. Če v pravu na splošno velja pravilo, da je 60 % neke razsodbe sad taktike, 30 % znanja in vloženega truda, 10 % pa sreče, potem je zelo pomembno, da se naučimo profesionalnega pristopanja k vprašanju. Voditelj je izrazil tudi svarilo, da v družbenih zadevah ne smemo nikoli slepo zaupati sogovorniku, temveč moramo ohranjati zdravo mero kritičnosti.

Druga skupina se je z dr. Ivanom Štuhecem pogovarjala o aktualni temi Redefinicije družine, ki jo predlaga sporni družinski zakonik. Najprej so si ogledali prezentacijo, ki jo je pripravil p. dr. Tadej Strehovec. Pogledali so si, kako so se sredi 20. stol. začele pojavljati nove definicije družinskega in

zakonskega življenja. To je bil sad politik nadzora in lobiranja, katerih cilj je bil, da se zmanjša naraščanje svetovnega prebivalstva. Pri nas je bil l. 1975 sprejet zakon, ki izenačuje izvenzakonske z zakonskimi skupnostmi. Sedanji sporen družinski zakonik pa ima korenine že v koalicijski pogodbi iz l. 2008. Glavni problemi novega družinskega zakonika so, da razvrednoti pomen očetovstva in materinstva, ne varuje otrokovih koristi, da istospolno usmerjeni odločajo o rojstvu otrok, uvaja neregistrirano istospolno, zunajpartnersko skupnost in predvideva spremembo šolskih programov. V drugi skupini je potekala pestra razprava z mnogimi replikami sodelujočih, iz katere je razvidna misel, da je dolžnost nas kristjanov, da aktivno stopimo v bran svojih vrednot.

Janko Pirc

Odmev katehistinje na Pastoralni tečaj

Prisotna sem bila in sodelovala na Pastoralnem tečaju v Šmihelu 7. 9. 2011 z naslovom Družbeni nauk Cerkve – Pravičnost v ljubezni. Izmed bogatih vsebin, ki so bile podane, bi težko izluščila le eno ali dve, ki so me najbolj nagovorile.

Dr. Štuhec me je nagovoril v več pogledih: Kristjani smo sol zemlje, sol se razsolj, ne sme se pa pokvariti. Poudarek verouka bo potrebno premakniti tako, da bodo h katehezi prihajali otroci in starši. Sprašujem se, kako uporabiti svoje karizme in otroke animirati za življenje v veri tudi po birmi. G. Kunej je poudaril, da mladi potrebujejo

človeka, ki jih ima rad, ki se z dušo in telesom daje na razpolago otrokom, mladim. To sem spoznala tudi sama.

Po predavanjih smo se razdelili v delavnice. V delavnici z naslovom Mesto slovenskega kristjana v pravni državi smo ugotovili, da smo slovenski kristjani v družbi premalo dejavni. Laiki se vse premalo vključujemo v politično življenje, premalo se zavedamo, da ni vse odvisno od politikov, da smo se krščanski laiki dolžni odzivati na pereča vprašanja o Cerkvi, o mladih, o socialni varnosti, o posamezniku v družbi, o starejših, o bolnih. Razmišljam o tem, da bi bilo

treba odpravili to mlačnost v sodobnem človeku, da bi se ne bal izpostaviti in jasno povedati svojega mnenja.

Kot laikinja se večkrat sprašujem, zakaj je tako malo zanimanja za predavanja o krščanskih vsebinah? Sprašujem se, če nas ne zanima, kaj se dogaja v Cerkvi. Če vse to spremljamo le iz medijev in si ustvarimo svoje mnenje po tistem, kar preberemo in slišimo, to ni dovolj. Zavedati bi se morali, da smo vsi poklicani k sooblikovanju naše družbene klime.

Res je, da se mnogi v Cerkvi ne počuti-jo doma. Cerkev je dolžna in mi laiki smo tudi dolžni pomagati vsakemu posamezniku in ga spodbuditi k dejavnemu življenju v Cerkvi.

V demokraciji moramo biti kristjani prisotni na vseh področjih. Odgovorni smo sami sebi, bližnjim in Bogu. Vprašanje o Bogu je vedno tudi vprašanje o smislu ži-

vljenja. Od kod sem, zakaj sem, kam grem? Prepričana sem, da ni nobenega človeka, ki bi si teh vprašanj vsaj enkrat v življenju ne postavil.

Novi pogledi na družino so prinesli različna menja o družini. O novem Zakonu o družini je bilo veliko napisanega in povedanega.

V Svetem pismu je družina matere, očeta in otrok osnovna celica. V sodobni družbi pa želijo družino razvrednotiti. Starši se bomo morali ne glede na zakonodajo sami odločiti, kako bomo vzgajali otroke. Molimo za to, da bi sprejeli tak zakon, ki bi spoštoval pravo družino.

Bodimo odgovorni! Brez zaupanja v Gospoda ni Božjega blagoslova na tem svetu in ne za večnost.

Ana Retelj, katehistinja

ŠKOFIJA NOVO MESTO

PASTORALNE SMERNICE V LETU 2011/12

LETO SOCIALNE PRAVIČNOSTI

Pastoralno leto 2011/2012 bo v Cerkvi na Slovenskem posvečeno socialni pravičnosti. Moto leta bo Pravičnost v ljubezni. Novo pastoralno leto izhaja iz temeljnih poudarkov dosedanjih pastoralnih let, in sicer leta evharistije in duhovništva ter leta krščanske dobrodelnosti in solidarnosti.

SPLOŠNI CILJI PASTORALNEGA LETA:

1. Vzpostaviti želimo prostor dialoga o družbenih vprašanjih v Cerkvi in svetu.
2. Ozvestiti želimo župnijska občestva, kaj je družbeni nauk Cerkve, da je sestavni del življenja vsakega kristjana ter jih spodbujati, da prevzemajo aktivno vlogo v njegovem izvajanju.
3. Po koncu pastoralnega leta 2011/12 naj bi bili tudi oddaljeni in neverujoči zaradi dejavnosti Cerkve bolj seznanjeni z družbenim naukom Cerkve.
4. Po koncu pastoralnega leta 2011/12 naj bi dejavni verniki škofije bolj poznali svoje mesto v družbenem delovanju.
5. Vsi odgovorni v škofiji (pastoralni delavci na vseh nivojih) si bomo prizadevali za celostno poznavanje in udejanjanje družbenega nauka Cerkve na naslednjih področjih:
 - oznanjevanja evangelija, človekovih pravic, družine, človeškega dela, dostopa do informacij/znanja, gospodarstva, politike, varovanja okolja ipd.
6. Pri pastoralnem delu na različnih nivojih bomo posebej pozorni na prezrte in na družbeno ranljive skupine (družine, otroci, brezposelni, invalidi, priseljenci, Romi ...).
7. Naša krajevna Cerkev si bo v letu socialne pravičnosti na vseh ravneh še posebej prizadevala za graditev skupnosti/občestev, kjer:
 - bodo ustvarjeni pogoji za človeka dostojno življenje;
 - bo skrb za celostni razvoj vsake osebe;
 - se varuje in spoštuje človeško življenje v vseh razsežnostih, od spočetja do naravne smrti;
 - se resno jemlje odgovornost na vseh nivojih in družbenih okoljih;

- vlada pravičnost v družbenih odnosih;
 - je soodgovornost za razvoj družbe in skupno dobro moralna zaveza vsakega člana skupnosti in občestva.
8. V župnijskih občestvih in v družbi nasploh si bomo bolj prizadevali za uveljavljanje načel solidarnosti in subsidiarnosti.

VIZIJA PASTORALNEGA LETA

Po končanem pastoralnem letu 2011/2012 mora biti v družbenem življenju več božje-človeškega delovanja in zato več socialne pravičnosti.

To je življenje v družbi, v kateri

- so ustvarjeni pogoji za človeka dostojno življenje in celostni razvoj vsake osebe,
- se varuje in neguje človekovo dostojanstvo ter spoštuje človeško življenje od spočetja do naravne smrti,
- se resno jemlje odgovornosti na vseh položajih, kar velja tudi za t.i. »male ljudi« in se ne molči, ko je treba govoriti, in se ne govori, ko bi morali molčati,
- vlada pravičnost v družbenih odnosih in osebna družbena odgovornost,
- je soodgovornost za razvoj družbe in skupno dobro moralna zaveza vsakega člana ...

METODE DELA IN KONKRETIZACIJA

VIDETI

Imeti oči odprte je predpogoj za videti. Svet je prežet od apatije, vseenosti, kristjan pa naj bi bil čuteč, njegovo srce naj bi bilo odprto za stiske drugega, za socialno nepravičnost. Pomemben element je dotik. Ko se te neka situacija močno dotakne, ji ne moreš ubežati. Na nek način si prisiljen reagirati. Pomen glagola 'videti' je torej v tem kontekstu veliko širši. Pomeni tudi začutiti, prepoznati, opaziti, dotakniti se.

a. Oznanjevanje:

- Pastoralni tečaj za duhovnike in past. sodelavce (PS).
- Oblikovanje zloženek s poljudno razlago ključnih krščanskih tem za vernike (IO).
- Oblikovanje zloženke z iztočnicami s področja DNC za različne skupine po župnijah (ŠOK).
- Študijski dan za duhovnike na določeno temo s področja DNC (KZPOD).
- Seminar na temo DNC za tajnike ŽPS (ŠO ZDPS IN ŽPS), organizacija dekanijskih in škofijskega srečanja članov ŽPS.
- Oblikovanje katehetskih spodbud in pobud za novo pastoralno leto (OK).

b. Bogoslužje

- Oblikovanje prošenj vernikov, ki vključujejo teme past. leta (ŠLK).
- Postavitev logotipa leta z geslom na vidno mesto v cerkvi.

- Ovrednotenje darovanja pri bogoslužju (dar za uboge).
- V homilijah opozoriti in razložiti vez med Božjo besedo in socialno pravičnostjo.

c. Diakonija

- Oblikovanje spodbud (misli) za mesečna srečanja sodelavcev ŽK s poudarkom na socialni pravičnosti in odnosu DNC do človeškega dela (ŠK).
- Organizacija študijskih srečanj za prostovoljce ŽK z določeno temo s področja DNC.
- V župnijskem okolju prepoznavati različne oblike revščine (materialne, duhovne) ter socialnih krivic in pomanjkljivosti ter nanje učinkovito opozarjati.
- Preko ŽK in karitativnih skupin sistematično spremljati situacijo, še posebej družbeno občutljivih skupin in posameznikov – brezposelni, invalidi, priseljenci.

PRESOJATI

Ni dovolj, da vidimo! Poklicani smo tudi, da izražamo, kaj je prav in kaj narobe. To je dolžnost vsakega kristjana. Glavni vodili pri tem sta Sveto pismo in družbeni nauk Cerkve, navdih pa Sveti Duh, ki nam v vsaki situaciji omogoča prepoznavati tudi Božjo voljo in delovanje.

Presojati tako ne pomeni le odločati, kaj je prav in kaj narobe, ampak tudi razločevati – prepoznavati Božjo voljo. Pomeni razbra-

ti, kaj želi Bog preko cerkvene skupnosti ali posameznika uresničiti v dani situaciji. Njegovo delovanje in svojo vlogo ob tem. Sami ne moremo ničesar storiti, toda če ostanemo v njem in on v nas (Janezov evangelij), lahko prosimo, kar koli hočemo, in se nam bo dalo. Presojati pomeni prav to: ostati v njem, da bomo v naslednji fazi, v fazi delovanja, naleteli na plodna tla.

a. Oznanjevanje

- Okrogle mize (delavnice) v okviru Pastoralnega tečaja in pogovor o možnostih uresničevanja DNC (PS).
- Nikodemovi večeri na temo socialne pravičnosti (IO).
- Teološki tečaj na temo DNC.
- Vključevati teme DNC v škofijsko glasilo in župnijska glasila; v lokalne medije.
- Duhovniški dnevi s temo s področja DNC.
- Pri katehezi v tem letu načrtno posvetiti več pozornosti nameniti predstavitvi svetnikov, ki so na odličen način živeli socialno pravičnost, in predstaviti določene teme s področja DNC.

b. Bogoslužje

- Ob zgledih iz Svetega pisma spodbujati vernike k pravi presoji in razločevanju dogajanja v družbi.
- Skrbno pripraviti spokorna bogoslužja v adventnem in postnem času.

c. Diakonija

- Razmislek o potrebnosti posvetovalnic in oblikovanju svetovalcev v okviru ŠK in ŽK.
- Organizacija socialnih delavnic za samopomoč: nezaposlenih in težje zaposljivih oseb ŠK.
- Povezovanje z lokalno skupnostjo (občine, krajevne skupnosti) v iskanju konkretnih rešitev vprašanj družbenega pomena.
- Preko župnijskih in dekanijskih glasil opozarjati na družbene krivice v matičnem okolju ter nudenje skupnih rešitev za njihovo odpravljanje.

DELOVATI

Vera brez del je mrtva. Če se tematika pastoralnega leta in njegov temeljni namen ne bosta odražala tudi v družbi, lok ne bo zaključen. Slovenski katoličani se morda preveč pogosto ustavimo prav pred tem, tretjim korakom. Če nam je določene stvari dano videti in tudi razsojati, smo za delovanje v družbi pogosto premalo pogumni.

Delujemo lahko na zelo različne načine: sami ali v skupini, šepetaje ali zelo pompozno, na različnih nivojih (lokalno, regionalno, nacionalno, mednarodno) ter z različnimi sredstvi (zakonodaja, konkretne akcije, opozarjanje, pisanje člankov, izobraževanje ...). Navdih za vsako delovanje pa naj bo razsojanje v Njegovi navzočnosti in spraševanje: kako bomo mi sodelovali, da bo naše delo božje-človeško delovanje?

Ob tem ne pozabimo, da je prav delovanje hkrati tudi najintenzivnejša oblika učenja.

Za večino ljudi ga ni učinkovitejšega učenja, kot je učenje z delom. Vsako delovanje zato že prispeva tudi k naslednjemu krogu 'videti' in 'razsojati'. Zato naj bo prav na ritmu delovanja in poglobljanja vase zgrajena dinamika pastoralnega leta 2011/2012.

a. Oznanjevanje

- Usposabljanje oseb znotraj ŽPS za komuniciranje z javnostjo: pisanje prispevkov za časopise, poročanje za medije, odzivi na poročanja itd. Vzgoja za medije in vključevanje v dialog z drugače mislečimi.
- Podpora cerkvenim medijem-tiskanim in radiu, TV.
- Vključevanje predstavnikov Cerkev v dialog na civilni ravni v zadevah, ki se tičejo področij DNC: družbena pravičnost, brezposelnost, družina, okolje, šolstvo itd.
- Vzgoja za sooblikovanje podobe Cerkev v medijih, odzivanje in ne pasivno spremljanje: izdelava medijske strategije za področje naše škofije za konkretno pastoralno leto.
- Članki in predavanja na temo človekovih pravic in njegove družbene odgovornosti v Jagodah naše pastore.
- Vzgoja za spremljanje zakonodaje in sooblikovanje le-te (civilna družba ...).
- Redna mesečna srečanja ŽPS s študijsko tematiko s področja DNC, ki je v Našem poslanstvu.

b. Bogoslužje

- Vključevanje DNC v homilije in uvode pri bogoslužju.
- Uporaba posebnih prošenj za vse potrebe.
- Razlaga izraza »pravičnost«, kot ga prepoznavamo v bogoslužju Cerkve: »ni Grka, ni sužnja itd.«.
- Vez med vsakdanjim in evharističnim kruhom, enovitost kristjanovega življenja.

c. Diakonija

- Pomoč župnijam, da po zmožnostih zaživijo organizirano dobrotelno (ŠK).
- Preko različnih akcij spodbujanje k občutljivosti za prikrajšane in uboge in k pomoči (ŠK).
- ŽK na ravni župnije organizira okroglo mizo na temo socialne pravičnosti v dotičnem okolju, o morebitnih problemih in rešitvah.
- Organizacija tiskovne konference s predstavitvijo stanja na področju škofije: brezposelni, brezdomci, zasvojeni, potrebe, dobra praksa itd.
- Skupine za samopomoč znotraj župnij pomagajo prosilcem pri pisanju prošenj, zahtev in peticij pristojnim organom.
- Dekanijsko povezovanje v iskanju socialnih rešitev problemov, ki so skupni na večjem območju (brezposelni, invalidi).
- Angažiranje mladinskih in veroučnih skupin pri vzgoji za prostovoljstvo.

ŽUPNIJSKI PASTORALNI NAČRT

Pričujoče pastoralne smernice so osnova, podlaga za pogovor o vsebini novega pastoralnega leta in oblikovanje konkretnih župnijskih pastoralnih načrtov. Župnijski pastoralni načrt oblikujte na septembrskem srečanju ŽPS, župniki pa ga boste predstavili na eni od jesenskih rekolekcij. En izvod načrta oddajte dekanu.

Nekaj literature s področja družbenega nauka Cerkve: Družbeni nauk Cerkve – Zbirka teološki priročniki, MD Celje 1994; Sklepni sinodalni dokument; Okrožnica o skrbi za socialno vprašanje CD 37; Okrožnica Bog je ljubezen.

Novo mesto, 3. avgust 2011

Pravna vprašanja:

ZAKRAMENTI ZA PRAVOSLAVNE VERNIKE

V Sloveniji se je v zadnjih letih povečalo število priseljencev iz bivše Jugoslavije. Veliko jih je prišlo iz Srbije, Črne gore, Makedonije in celo iz Albanije. Mnogi so prišli z družinami in želijo pri nas tudi ostati. Po veri pripadajo srbski, črnogorski, makedonski in albanski pravoslavni Cerkvi. Pri nas sklepajo zakone in duhovnike prosijo celo za druge zakramente. Na kaj mora biti pozoren župnik, kadar želijo taki (pravoslavni) verniki pri nas skleniti cerkveno poroko ali celo krstiti svoje otroke?

Poroka s pravoslavnim vernikom

a) Katoliški duhovniki lahko dopustno delijo zakramente sprave, evharistije in bolniškega maziljenja tudi članom vzhodnih nekatoliških Cerkva, kamor spadajo srbska, Črnogorska, makedonska in albanska pravoslavna Cerkev. Verniki teh Cerkva lahko prejmejo te tri zakramente v katoliški Cerkvi, če zanje sami od sebe prosijo in so na prejem pravilno pripravljeni. Ti (pravoslavni) kristjani, ki niso v polnem občestvu s katoliško Cerkvijo, lahko v katoliški Cerkvi sklenejo tudi mešani zakon s katoličanom. Ne moreta pa se dva pravoslavna vernika poročiti v katoliški Cerkvi. Samo v posebnem primeru bi lahko grkokatoliški škof pooblastil kakšnega (katoliškega) duhovnika pri nas, da bi na primer blagoslovil dva grkokatoliška zaročenca, če bi iz upravičenih razlogov ne mogla priti do svojega lastnega duhovnika.

b) Mešane poroke katoličanov s pravoslavnimi verniki pri nas niso več redke. Pri

tem je dobro vedeti, da večina vzhodnih nekatoliških Cerkva, kamor spada tudi srbska pravoslavna Cerkev, priznava nerazvezljivost zakona, vendar dopuščajo ločitev in sklenitev novega zakona. Ločitev dopuščajo predvsem zaradi tega, ker zakon zaročencema podeli duhovnik in si ga ne podelita zaročenca sama, kot je v katoliški Cerkvi. Če duhovnik pravoslavne Cerkve ugotovi, da je zakon »mrtev«, dovoli zakoncema ločitev in potem se lahko znova poročita. Takšne prakse katoliška Cerkev ne pozna in je tudi ne odobrava.

c) Katoličan lahko samo z dovoljenjem svojega škofa (krajevnega ordinarija) sklene zakon z nekatolikom vzhodnega obreda (na primer s pravoslavnim vernikom). Gre za mešani zakon. Katoličan je dolžan izpolniti vse predpisane pogoje, ki jih navaja zakonik cerkvenega prava za mešane zakone (kan. 1125). Samo iz upravičenih razlogov lahko krajevni ordinarij dovoli takšno poroko. Težava mešanih zakonov je namreč v tem, da

vsaka Cerkev (tako katoliška, kot nekatoliške) od poročenih zahteva, da svoje otroke krstijo in vzgajajo v njihovi Cerkvi. Nekatere Vzhodne nekatoliške Cerkve od zaročencev celo zahtevajo, da v primeru mešanega zakona pisno izjavita, da bosta otroke krstila in vzgojila po obredu Vzhodne Cerkve.

d) Katoličan, ki je od svojega škofa prejel dovoljenje za mešani zakon s pravoslavnim vernikom, se je za dopustnost dolžan poročiti po obredu katoliške Cerkve (kan. 1108).

Samo iz upravičenega razloga jima lahko škof spregleda kanonsko obliko. Upravičen razlog je lahko v tem, da Vzhodne nekatoliške Cerkve (tudi srbska pravoslavna Cerkev) priznavajo samo tiste zakone, ki so sklenjeni v njihovi cerkvi, pred njihovim duhovnikom. Vzhodne nekatoliške Cerkve namreč mešanih zakonov s katoličani, ki se sklenejo v katoliški Cerkvi, ne priznajo za veljavne. Zato, da bo zakon veljaven tudi za nekatoliškega zaročenca in da poroke ne bosta še enkrat ponovila v nekatoliški Cerkvi, škof katoliškega zaročenca najpogosteje podeli spregled od predpisane oblike. Če se poroka kljub temu opravi v katoliški Cerkvi, se lahko obred poroke z dovoljenjem krajevnega škofa opravi tudi med mašo. Obhajanje se lahko tudi nekatoliškega zaročenca, če sam prosi za ob-

hajilo in je na prejem zakramenta pravilno pripravljen (kan. 844 §3). K obredu poroke v katoliški Cerkvi se lahko povabi tudi duhovnika Vzhodne nekatoliške Cerkve, da zaročenca blagoslovi. Za Vzhodne Cerkve je prav blagoslov zaročencev bistveni del poročnega obreda. Zato mora obred poroke v vsakem primeru opraviti katoliški duhovnik in ne diakon, ker diakon za Vzhodne Cerkve ne more podeliti blagoslova zaročen-

cema. Če se obred poroke opravi v Cerkvi nekatoliškega zaročenca, pa mora katoličan svojemu župniku prinesiti pisno potrdilo o opravljenem obredu, da se lahko poroka zabeleži v krstno in poročno knjigo katoliškega zaročenca.

e) V primeru mešanega zakona (katoličana s pravoslavnim zaročencem) je župnik dolžan ugotoviti svobodni stan zaročencev, še posebej nekatoliškega zaročenca. Ta je dolžan župniku napisati izjavo, da je samski. Izjavo mora podpisati sam in vsaj ena verodostojna priča. Župniku mora izročiti tudi potrdilo o krstu. Če je nekatoliški (pravoslavni) zaročenec že bil civilno poročen in razvezan, mora župnik o tem obvestiti svojega škofa in ga prositi za dovoljenje, da lahko prisostvuje poroki v smislu kan. 1071, tč. 3. Če pa je bil nekatolik enkrat že poročen v nekatoliški (to je pravoslavni) Cerkvi in se je potem razvezal, se ne more ponovno poročiti s katoličanom, dokler pristojno cerkveno sodišče ne razišče primera in ne razglasi ničnost tega zakona.

Krst otroka nekatoliških staršev

a) Pogosto se Vzhodni nekatoliški (pravoslavni) verniki priselijo v kakšno katoliško župnijo. Svoje otroke dajo v šolo in pogosto tudi k verouku. Nekateri izmed njih celo prosijo za krst svojih otrok v katoliški Cerkvi. V mešanih zakonih (katoličan in pravoslaven) je mogoče upati, da bodo otroci tudi vzgojeni v katoliški veri. Večje zagotovilo morajo dati čisto nekatoliški zakonci. Za krst v katoliški Cerkvi se taki zakonci odločijo predvsem zato, ker ne morejo priti do

svojega lastnega duhovnika ali pa imajo v sorodstvu katoličane (stare starše), ki bodo v glavnem skrbeli za vzgojo njihovih otrok.

b) Kadar v zakonih nekatolikov ni soglasne volje po krstu v katoliški Cerkvi, je župnik dolžan zahtevati, da mu starša prineseta potrdilo o njunem lastnem krstu. Na ta način lahko župnik ugotovi, kateri Vzhodni nekatoliški (pravoslavni) Cerkvi starša pripadata. Če namreč med zakoncema ni soglasne volje glede tega, v kateri cerkvi naj bo otrok krščen, se otrok v skladu s cerkvenim pravom (po krstu v katoliški Cerkvi) pridruži Cerkvi obreda, ki ji pripada oče (kan. 111). Vsak krščenec, ki pa je dopolnil štirinajsto leto starosti, se lahko svobodno vrne nazaj v katoliško Cerkev (kan. 112).

c) Na eno stvar je še vredno opozoriti, kadar gre za mešane zakone: če starša iz mešanega zakona (katoličan in pravoslaven) želita, da bo otrok krščen v katoliški Cerkvi, se lahko z dovoljenjem krajevnega škofa h krstu vedno povabi tudi nekatoliški (pravoslavni) duhovnik. Pri krstnem obredu lahko sodeluje z branjem Božje besede ali pa tako, da za krščenca zmoli kakšno molitev.

Stanislav Slatinek

Svetovni dan mladih v Madridu 2011

FIRMES EN LA FE

WYD 2011
MADRID

V dneh po zaključku Svetovnega dneva mladih smo lahko v različnih časopisih brali statistike o udeležbi. Zbralo naj bi se dva milijona mladih, ki so v Madridu zapravili toliko in toliko denarja in na ta način pomagali španskemu gospodarstvu. Gotovo ste slišali tudi poročila o protestih, ki so že v času SDM vznemirili predvsem starše tistih mladih, ki so se udeleževali prireditev v Madridu. Tako ste si lahko ustvarili približno sliko o dogajanju v Madridu v tistih dneh.

Mi, ki smo se praznovanja udeležili, pa smo bili ob prebiranju teh člankov rahlo razočarani, saj številke ne morejo opisati razpoloženja te velike množice mladih iz celega sveta, ki so se zbrali na povabilo papeža, da bi poglobili svojo vero. Zbrani iz vseh štirih strani neba smo pozorno prisluhnili svetemu očetu, ki nas je opogumil, naj bomo tudi

mi oznanjevalci evangelija. V petek smo v veliki zbranosti sodelovali pri molitvi križevega pota. V soboto zvečer pa smo po kratki nevihti v tihi adoraciji častili oltarni zakrament. Nedeljska maša pa se je zaradi velike množice potekala tako, da je vsak v svojem jeziku in na svoj način izpovedoval isto vero. Prav tukaj smo spoznali, kaj pomeni, da je Cerkev katoliška in da je mati.

To so bili močni in globoki trenutki teh dni, vmes pa si lahko na ulicah srečeval vse mlade obraze različnih barv, za katere se je zdelo, da so stari znanci, saj so se na vsakem koraku pozdravljali, si mahali in izmenjevali spominke. Angleščina nam je bila v sporazumevanju v veliko pomoč, še bolj pa nas je povezovala in premagovala različne ovire zavest, da smo vsi bratje in sestre v Kristusu.

Za duhovnika je vsako tako srečanje dokaz, da Cerkev ima prihodnost in da je ta svetla. To smo lahko ves čas brali tudi na obrazu svetega očeta, ki nas je ob koncu srečanja poslal domov, da bi navdušenje delili s prijatelji, ki so ostali doma, in tako počasi spreminjali svet.

Primož Bertalančič

Jaka Dragoš, Podzemelj:

Na splošno mi je bil Madrid zelo všeč. Najbolj me je impresionirala velika množica mladih, ko smo se srečali s papežem na letališču, še posebej ko vidiš tako množico ljudi, ki so se vsi zbrali kljub velikanjski vročini in vsi slavili istega Boga. Tak občutek je res nepopisen. Počutiš se sprejetega.

Tina Cvitkovič, Metlika:

Svetovni dan mladih in prihod Svetega očeta, dva veličastno združena dogodka, ki ju je Bog blagoslovil in poslal kot okrepčilo sodobnim, mladim pričevalcem. Kljub vročini, s katero smo se soočali, smo bili hkrati tudi priče osvežujočemu blagoslovu med molitvijo na letališču. Ob prvih bliskih in grmenju smo se s prijatelji zavarovali z armafleksi in pričeli moliti v zahvalo za blagoslov, ki smo ga mladi prinesli »peščeni« Španiji. Ta je združeno in v skupni prošnji prejela še nekaj dežnih kapelj po zapeti papeževi aleluji.

Foto: splet

POLETNA DUHOVNA OBNOVA BOGOSLOVCEV - TOKRAT NEKOLIKO DRUGAČE!

Na praznično popoldne velikega šmar na smo se bogoslovci novomeške škofije skupaj z g. Francetom Dularjem odpravili na duhovno obnovo. Po štirih urah vožnje smo prispeli v Primošten, se hitro namestili (resnici na ljubo lahko zapišem, da smo »zasedli« čudovito, prostorno hišo, s pogledom na morje ...) in se že prvi večer prepričali o prijetni temperaturi morja.

Naše druženje je imelo več plasti. Osrednji motiv pa je bila gotovo duhovna obnova.

Gospod Dular nam je v nagovorih (seveda na zelo življenjski način) razkrival skrivnosti duhovnega življenja. Ves čas sem imel občutek, da se dobro zaveda, komu govori, saj so njegove besede odgovarjale na brezštevilna vprašanja, zasidrana v naših srcih.

Že na začetku smo bili postavljeni na realna tla, saj smo slišali, da: »Prav nič v življenju ni jasno kakor sonce! Življenjska pot je polna križišč in odcepov. Le prisluskujoči, kot Noe in Jožef, najdejo pravo pot. Njihova molitev

JAGODE NAŠE PASTORALE

se glasi: Pokaži mi Gospod, svoja pota in svojih steza me nauči!« (Ps 25,4)

Bogoslovec (in kasneje duhovnik) je dejansko poklican, da nastavlja ušesa na Gospodovo srce, kakor se je g. Dular posrečeno izrazil! Ali je to možno, če dan začnemo z radiem, časopisom, internetom ... z vsemi možnimi in nemožnimi skrbmi? Odgovor je jasen kot beli dan: Ne! Takoj lahko opazimo vsaj dva razloga: Najprej, izgubljanje dragocenega časa, saj »v vsakem trenutku je skrit biser. Cena zanj: opravi vse po Božji volji!«

In drugi razlog? Nezaupanje v Gospoda. Izroči se Mu, poveljuj Njegovo dobroto in usmiljenje. Njemu prepusti skrb za prihodnost! Vzemi si čas za molitev in ne pozabi, da Gospod govori v globoki tišini.

Da je življenje v skupnosti naporno, ni potrebno posebej naglašati. A kdor svoje skupnosti ne sprejme, je ne more ljubiti in še manj uresničevati. Potrebno je veliko ponižnosti, predvsem da se upremo skušnjavi izolacije ali ločitve. Slišali smo »Ve soli!« (Gorje samemu!)

Lahko bi naštel še kar nekaj močnih spodbud, a bodi dovolj. Kdor ima ušesa, je lahko slišal.

Kdor pa ima veselje do morja, sonca in dobre družbe, je v teh dneh prišel na svoj račun. Imeli smo dovolj časa, da okusimo čare prelepe Dalmacije. Odlična hrana je dodala svoj pečat.

Veseli smo bili obiska g. škofa. Lepo je videti, da se zna tudi on sprostiti, se pošaliti, plavati ... Predvsem pa je lepo videti, da mu

nekaj pomenimo in si vzame čas za nas! Naj tako ostane še naprej.

Na koncu gre vsekakor iskrena zahvala g. Francetu Dularju, ki je bil pobudnik vsega naštetega. Velikokrat smo že slišali, da človek najbolj pričuje z življenjem. V teh dneh smo bili tega deležni - videli smo, kaj pomeni predanost, skromnost, umirjenost. Tudi očetovska skrb in služenje sta veliki odliki! Bog vas živi, g. Dular!

Mitja Bulič

BEATIFIKACIJA DRINSKIH MUČENK V SARAJEVU

V soboto, 24. septembra 2011, je v Sarajevu potekala beatifikacija Drinskih mučenk iz družbe Hčera Božje ljubezni. Ta razglasitev novih blaženih je pomembna tudi za nas Slovence in še prav posebej za našo novomeško škofijo, saj kar dve izmed petih sester prihajata iz krajev na Dolenjskem. S. M. Antonija (po krstnem imenu Jožefa) Fabjan prihaja iz Malega Lipja nad Hinjami in Žužemberkom, s. M. Krizina (tudi ona po krstnem imenu Jožefa) Bojanc pa iz Zbur pri Šmarjeških Toplicah. Zato smo se na beatifikacijo odpravili tudi romarji iz vse Slovenije, o čemer sledi kratko poročilo.

Beatifikacija Drinskih mučenk je potekala v olimpijski dvorani Zetra (OI Sarajevo

1984). Prisotni so bili: novomeški škof g. msgr. Andrej Glavan, celjski škof msgr. dr. Stanislav Lipovšek, županja iz Šmarjeških Toplic mag. Bernardka Krnc in župan občine Žužemberk g. Franc Škufca. Prisotnih je bilo 14 avtobusov slovenskih romarjev. Vsi avtobusi so pred ali po beatifikaciji poromali tudi v Međugorje. Tudi slovenskih duhovnikov je bilo veliko, približno 30.

Večer pred beatifikacijo je bil namenjen molitvenemu bdenju od 20 h – 24 h v cerkvi Sv. rožnega venca, ki je v sklopu samostana sester Hčera Božje ljubezni na Banjskem bregu v Sarajevu. Tu je tudi šolski center, zato je bilo pri molitvi veliko mladih in sester iz vseh provinc. Na začetku sta vse nav-

JAGODE NAŠE PASTORALE

zoče pozdravila krajevni škof, kardinal Vinco Puljić in prefekt Kongregacije za zadeve svetnikov, kardinal Angelo Amato. Prisotni so bili tudi sedanji in še dva nuncija.

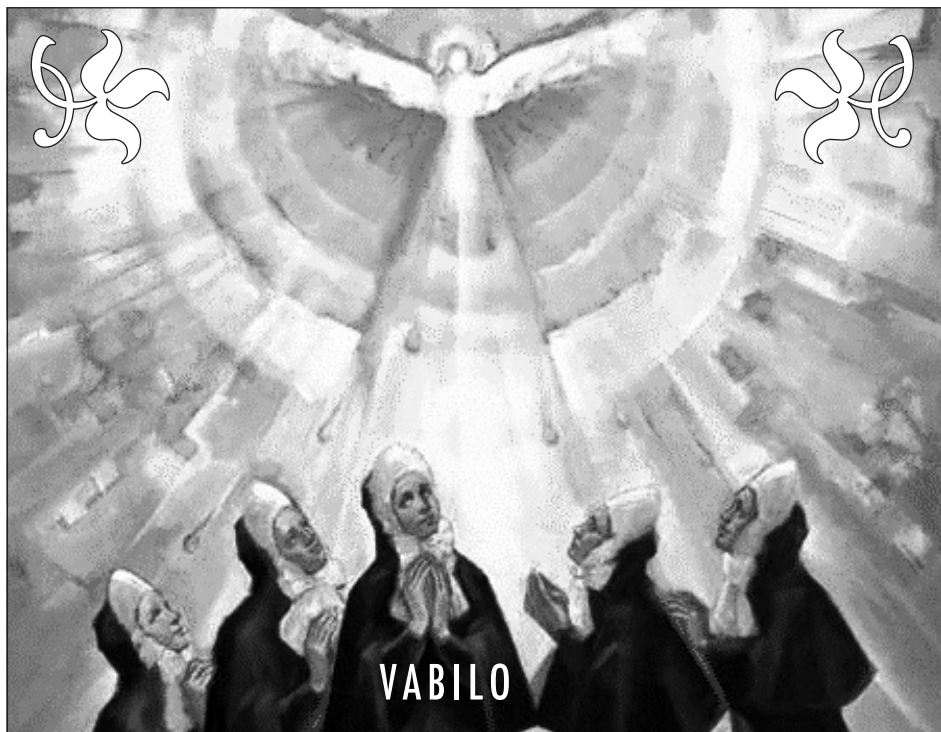
Sledili so pozdravi v vseh jezikih sester Drinskih mučenk in predstavitev dela in življenja sester Hčera Božje ljubezni in to brez besed, vključno z mučeniško smrtjo. Nato so bile spontane prošnje v različnih jezikih, vmes so bile pesmi oziroma petje kanoenov. Nato smo molili rožni venec. Za pet Drinskih mučenk po eno desetko. Za dve slovenski blaženi mučenki med Drinskimi mučenkami smo molili v slovenskem jeziku in tudi odgovori so bili s pomočjo ekrana in platna v istem jeziku, v našem primeru slovensko. To sta molila pranečakinja s. Antonije, Štefka Praznik in bogoslovec Boštjan Gorišek, oba iz župnije Ajdovec. Vsak molivec je na koncu prinesel zemljo iz svoje domovine in jo stresel k že posajeni palmi. Slovenska zemlja je bila iz župnije Hinje. Na koncu je Anto Baković vso zemljo in palmo zalil z vodo iz Drine. Sledilo je še tiho češčenje Sv. Rešnjega telesa s posameznimi stavki

Svetega Pisma in petjem ter blagoslov. Ta večer in vse molitve so bile za mnoge celo bolj osebno doživete in pretresljive kot sama razglasitev.

V soboto ob 11 h je bila slovesna razglasitev petih sester za blažene Drinske mučenke. Polna dvorana Zetra v Sarajevu je v zbranosti in z navdušenjem pozdravila Drinske mučenke, ki jih je razglasil kardinal Angelo Amato. Sliko Drinskih mučenk, ki bo v oltarju cerkve Sv. rožnega venca, je odkrila vicepostulatorka s. M. Ozana Krajačić.

Poleg že omenjenih kardinalov je bil prisoten še kardinal Bozanić in 31 nadškofov in škofov. Slovenski verniki so bili pri tej slovesnosti zelo navdušeni in veseli. Ker sta bili med razglašenimi dve Slovenki, so nekateri pogrešali nekaj več slovenske besede. Ob tem sem nekaterim razložil, da je bilo to nemogoče, ker je bil ves program v državi BIH in je bilo nemogoče vse uskladiti in imeti skupne vaje. Vsi smo bili izredno zadovoljni z organizacijo in smo se navdušeni vračali domov. Vse težave pri tako dolgem bivanju v dvorani smo mirno in z veseljem sprejeli. 14 avtobusov na beatifikaciji v Sarajevu gotovo ni majhna številka in mnogi se bodo udeležili tudi zahvalnega romanja v Žužemberku, ki bo v soboto, 22. oktobra 2011, ob 10. uri.

Ciril Murn

ZAHVALNA MAŠA ZA BEATIFIKACIJO DRINSKIH MUČENK

Zahvalna maša za beatifikacijo drinskih mučenk bo v soboto, 22. oktobra 2011, ob 10 h v Žužemberku. Ob 9 h bo molitvena ura in kratka predstavitev življenja obeh slovenskih mučenk. Na slovesnost vabimo vse duhovnike, redovnike in redovnice. Somaševalci s seboj prinesite poleg albe še rdečo štolo. Somaševanje bo vodil kardinal eminenca dr. Franc Rode. Povabljeni so tudi vsi slovenski škofje. Upamo, da se bo slovesnosti udeležila tudi delegacija sester Družbe Hčera Božje ljubezni s Hrvaške in iz Bosne. To bo hkrati tudi misijonska prireditev za novomeško škofijo, saj sta sestre odšli v Bosno kot v misijonsko deželo, ki se je nekaj desetletij prej osvobodila turškega jarma.

V Bosni sta delovali vsa redovniška leta do mučeniške smrti 15. decembra 1941.

Pri slovesnosti bodo peli združeni zbori žužemberške dekanije.

Za cerkvijo bo na travniku velik parkirni prostor za avtobuse in osebne automobile.

***Msgr. Andrej Glavan**
novomeški škof*

JAGODE NAŠE PASTORALE

MAŠA OB ZAČETKU AKADEMSKEGA LETA 2011/2012

V petek, 7. oktobra 2011, je škof Andrej Glavan v novomeški stolnici vodil somaševanje ob začetku novega akademskega leta. Ob tej priložnosti je devet slušateljic KPŠ iz rok dr. Janeza Grila prejelo spričevala, trem diplomantkam pa je g. škof podelil diplome ob zaključenih štirih letnikih KPŠ.

Pričevanja slušateljic o Katehetsko-pastoralni šoli

V tretjem letniku srednje šole sem začela obiskovati gibanje Prenova v Duhu in molitveno skupino. Od tu sem nadaljevala kot animatorka na Oratoriju, vodila sem birmansko skupino in bila večkrat animatorka na duhovnih vajah. Delo z mladimi me je tako prevzelo, da sem pred vstopom v absolventski staž (ko ima študent čas še za kako drugo aktivnost) razmišljala o dodatnem vpisu na Pedagoško fakulteto v program za predšolsko vzgojo. Svojo željo sem zaupala prijateljici Renati, ki mi je nato svetovala vpis na KPŠ. Tedaj sem delala ob petkih in bi zaradi vpisa na KPŠ morala delo prestaviti na soboto zjutraj, zato sem se odločila, da grem samo »malo pogledat«. Na vpisu je bila s. Brigita tako vesela in dobre volje, poleg nje je bil še gospod Marjan, ki mi je obljubil pomoč, da sta me takoj prepričala za vpis. Danes mi ni žal. Predavanja so obogatila mojo vero, jo poglobila. Spoznala sem druga verstva in religije, Cerkev z veliko začetnico, Boga, zakramente, zgodovino Cerkev, cerkveno pravo, liturgijo ... Kot najmlajša v letniku sem vedno občudovala vztrajnost mojih starejših sošolk, ki so s služ-

bo in družino uspele usklajevati obveznosti na KPŠ-ju. Jaz sem seveda bila doma in sem lahko razporejala čas učenja za izpite in končevanje obveznosti na fakulteti. Tako sem v miru, mesec pred koncem 2. letnika KPŠ-ja, diplomirala, in mesec dni kasneje dobila službo. Po tem vidim, da nas Bog res pozna in nas ima rad ter nam vedno naloži toliko, kolikor zmoremo.

Barbara Jerman,
Novo mesto - sv. Lenart

* * *

Svet, v katerem živimo, ni naklonjen krščanskim vrednotam. Javno mnenje je pogosto naravnano proti Cerkvi. Zato smo laiki še posebej poklicani, da opozarjamo na nepravilnosti in krivice v družbi, v kateri živimo. Velikokrat se kristjani ne zavedamo in ne poznamo, kaj pravzaprav verujemo. Saj se pogosto zgodi, da te kdo kaj vpraša. Znajdeš se v neprijetnem položaju, kajti če ne odgovoriš, je slabo, če pa odgovoriš narobe, je še slabše. Katehetsko-pastoralna šola nudi teološko, pastoralno in katehetsko izo-

brazbo. Pogloblja in utrjuje vero ter pomaga pri duhovnem oblikovanju slušateljev.

Povod za moj vpis na to šolo je zanimiv splet okoliščin. Župnija Brežice je ostala brez kaplana, ki je odšel na podiplomski študij v Rim, in g. župnik Milan Kšela me je prosil za pomoč pri katehezi. Ker sem bila v jeseni leta 2009 nezaposlena, sem se lahko dopoldne udeležila pastoralnega tečaja tukaj v Novem mestu. Pred dvema letoma je k meni prijazno pristopila in me k vpisu povabila s. Brigita.

Mislim, da ne delam krivice, če v imenu vseh slušateljev rečem, da vsi komaj čakamo petek, da gremo v družbo ljudi, ki podobno mislijo in imajo enake vrednote. Če imaš podporo domačih, ki me tudi danes spremljajo, in v župniji, ni težko kljub poklicnemu delu vztrajati pri študijskih obveznostih. Danes sem zaposlena v srednji šoli, v dveh župnijah pomagam pri katehezi in ob petkih sem na KPŠ. Pravijo, da če imaš več dela, več narediš. Gospod me je poklical na to pot. Vem, da nisem sama in mi tudi pomaga, da prispejam na cilj.

Florijana Golobič, Brežice

* * *

Sem Sonja Bevc iz župnije Mirna. Končala sem prvo stopnjo KPŠ.

Bog vsakemu človeku namenja svojo lastno pot. Nekomu je vera položena v zibelko. Jaz sem bila krščena kot otrok, vendar verouka nisem obiskovala, seveda tudi nisem prejela ostalih zakramentov. Doma se o Bogu, o veri nismo pogovarjali. Šele pred nekaj leti sem preko katehumenata, s pomo-

čjo takratnega župnika, vstopila v »novi svet« duhovnih spoznanj. Jezus Kristus je osvojil moje srce in postala sva res dobra prijateljca.

Zakaj sem se vpisala na KPŠ? Vpisala sem se zaradi ljubezni do našega Gospoda. Med prebiranjem Ognjišča sem zasledila oglas o KPŠ. Moram priznati, da mi je tisto leto zmanjkalo poguma. Me je pa misel o študiju spremljala celo leto in mi ni dala več miru. Naslednje leto sem prav čakala na vpis, obožila sem se z molitvijo in se vpisala.

Lahko rečem, da sem bistveno več preejala, kot sem pričakovala. Poglobila in utrdila sem svojo vero, moj osebni odnos z Bogom, pridobila veliko verskega znanja, dobila odgovore, šola mi je približala Sveto pismo. Komaj sem čakala petek, da se srečam s sošolci, da slišim res zanimiva predavanja. Duhovna obnova je bila nepozabna.

Rada bi se zahvalila vsem zaradi izredno prijaznega in toplega odnosa. Bog lonaj vsem, ki se trudite in skrbite, da se slušatelji dobro počutimo. KPŠ je čudovita šola, ki bi jo priporočala vsem. To je šola za življenje. Na koncu lahko rečem: »Velik si Bog, dober in brezpogojno ljubeč, predvsem pa HVALA TI BOG.«

Sonja Bevc, Mirna

VABILO NA DUHOVNIŠKE DNEVE – STRUNJAN

HOTEL SALINERA, OD 13. DO 16. NOVEMBRA 2011

Dragi sobratje!

Prisrčno povabljeni na DUHOVNIŠKE DNEVE (DD) novomeške škofije, ki jih bomo preživel v Strunjanu od 13. do 16. novembra 2011.

Duhovniški dnevi so namenjeni vsem duhovnikom naše škofije in so oblika permanentnega oblikovanja, ki združuje teološko in duhovno razsežnost ter graditev prijateljskih odnosov v škofijskem prezbiteriju.

V *Odloku o trajnem oblikovanju duhovnikov novomeške škofije* (SSŠ, 8(2007), 157) je zapisano, da je udeležba duhovnikov prvih deset let po posvečenju na duhovniških dneh obvezna, in sicer zato, da bi prišlo do medgeneracijske izmenjave izkušenj in obogatitve pri pastoralnem delu in duhovni rasti. Duhovniki prvih petih let po posvečenju pa bodo na duhovniških dneh še dejavnije sodelovali, o čemer bodo osebno obveščeni.

V skladu z navedenim Odlokom si stroške za duhovnike prvih desetih let po posvečenju delita ordinariat in župnija delovanja duhovnika; ostali duhovniki poravnajo polovico stroškov sami, slabo polovico pa poravna Ordinariat. V ceno je vključeno: (soba, bazen, prigrizki med odmori, najem dvorane, potni stroški za predavatelje). V Strunjanu poravnate stroške ekonomu J. Grilu: za dvoposteljno sobo je na osebo 140 €, za enoposteljno pa

170 (torej doplačilo v višini 30 €). Porabljeno iz sobnega hladilnika plača vsak sam.

Program letošnjih DD v dopoldanskem času je sledeč:

- Kot informacija so objavljena samo glavna dopoldanska predavanja, z ostalim – popoldanskim programom, ki bo združen z rekreacijo, pa boste seznanjeni na kraju samem.
- **V ponedeljek dopoldne** bo imel predavanje (nekaj dela bo tudi v posebnih delavnicah) **mag. Slavko Rebec** na temo: **OD TRADICIONALNE K OSEBNI VERI.**
- **V torek dopoldne** se bomo posvetili letošnjemu pastoralnemu letu. Predavanje bo imel **dr. Jurij Bizjak**, koprski pomožni škof, na temo: **SVETOPISEMSKO POJMOVANJE PRAVIČNOSTI V LJUBEZNI.**
- Poleg predavanja bo skušal duhovnikom svetovati, katere odlomke naj bi v tem letu obravnavali v svetopisemskih skupinah in kako.
- **V sredo dopoldne** bo z nami **p. Pavle Jakop OFM**, gvardijan in župnik pri Marijinem Oznanjenju v Ljubljani. Spregovoril bo o večno aktualni temi: **KAKO RAZUMETI**

DANAŠNJEGA ČLOVEKA IN GA USMERJATI, ko prihaja k nam v župnišče z raznimi zahtevami, željami, prošnjami za krst, birmo, potrdilo za botra, za cerkveni pogreb itd. (pa nima pogojev).

- V Strunjanu (bodite pozorni, ker je letos druga lokacija bivanja, v hotelu Salinera, Strunjan 14.), takoj ko zavijete pri semaforju z glavne ceste na desno, na prvem križišču zavijete levo. Zberemo se v nedeljo popoldne. Večerja bo ob 19. uri. Če je le mogoče, pridite že v nedeljo, da bomo lahko v ponedeljek zjutraj nemoteno pričeli z delom. Ne pozabite vzeti »brevirja«, albe in štole, kopalk ...
- Za udeležbo je potrebno izpolniti PISNO PRIJAVNICO in jo oddati **do 10. oktobra 2011** PASTORALNI SLUŽBI novomeške škofije.

Komisija za permanentno izobraževanje duhovnikov

Pastoralna služba: Božidar Metelko, gen. vikar

ROMANJE ŽUPNIJSKIH GOSPODINJ

Duhovna obnova v obliki romanja za župnijske gospodinje postaja v novomeški škofiji že tradicija. Letos načrtujejo romanje po »Grozdetovi poti«. Letos je za to romanje odgovorna dekanija Trebnje pod vodstvom g. dekana Peterce in gospodinje B. Kos iz župnije Št. Peter - Otočec, ki si že nekaj let prizadeva animirati gospodinje.

Romanje bo v četrtek, 10. novembra 2011, ob 9. uri. Zbiranje je v Novem mestu na Kapitlju. Na božji poti na Zaplazu bo sv. maša in priložnost za sv. spoved. Nato se odpeljemo na Mirno. Poskrbljeno bo tudi za kosilo. Obiskali bomo tudi Tržišče, kjer je bil bl. Grozde krščen. Vabila za romanje boste prejele naknadno. Ker v naši škofiji ni veliko gospodinj, lahko k temu romanju (še posebno, če nimate gospodinje) povabite župnijske sodelavke, ki vam občasno pomagajo v župnišču ali v cerkvi in zato ne prejemajo nobenega plačila. Naj jim bo romanje simbolična nagrada za njihovo delo. Vse dodatne informacije lahko dobite pri gospodinji Betki (tel.: 041/860-036).

Duhovnike prosimo, da obvestite gospodinje o romanju in duhovni obnovi ter poskrbite za prevoz do Novega mesta.

Pastoralna služba

SKRB ZA DUHOVNO RAST IN ŠKOFIJSKA SREČANJA ZA ŽUPNIJSKE IN DEKANIJSKE PASTORALNE SVETE

Vsi vemo, da je Župnijski pastoralni svet v službi božjega ljudstva in naj bi bil tesno povezan z dejavnostjo, ki je načrtovana v pastoralnem načrtu slovenskih škofij in konkretno v vsaki dekaniji in župniji. Medsebojna povezanost in usklajevanje je temeljnega pomena predvsem na področju:

- rasti duhovnega življenja,
- strokovnega usposabljanja,
- pretakanja informacij.

Za lažje uresničevanja teh naših načrtov bomo imeli naslednja srečanja:

SREČANJE VODITELJEV ŠKOFIJSKEGA ODBORA ZA ŽPS bo v četrtek, 27. oktobra 2011, ob 10^h v »Petrovem domu« pri župnišču na Otočcu.

SREČANJE TAJNIKOV ŽPS iz vse škofije bo v soboto, 29. oktobra 2011. Ob 8⁴⁰ bodo v stolnici skupne hvalnice, ob 9^h sv. maša, nadaljevanje program pa bo v škofijski dvorani.

DEKANIJSKA SREČANJA ŽPS naj bi bila na nedeljo Kristusa Kralja, 20. novembra 2011. Prav bo, da se vsak DPS pravočasno sreča in temeljito pripravi načrt. Vsebinska je nakazana v Našem poslanstvu št. 45 s predavanjem dr. Ivana Štuhca.

msgr. France Dular
voditelj odbora za ŽPS in DPS

MAŠE, DAROVANE DRUGOD – ODPOSLANE MAŠE

V zadnjem času se tudi v naši škofiji vedno bolj pogosto srečujemo s pomanjkanjem mašnih namenov (intencij). Prejšnji teden jih je zopet zmanjkalo. Zato prosimo duhovnike, da maše, ki jih lahko oddate, pošljete na ordinariat v Novo mesto. Na škofiji naj bi vsak mesec 10 duhovnikom, ki nimajo svoje župnije in opravljajo druge službe, zagotovili mašne namene. Poleg tega tudi nekateri župniki, ki imajo manjšo župnijo, nimajo dovolj mašnih namenov, zato se obračajo na škofijo.

Mesec november, ki je posvečen našim rajnim in molitvam za rajne, je čudovita priložnost, da skušate ob primerni priložnosti spregovoriti o tem svojim vernikom ali objaviti v tiskanih oznanilih. Lahko jim tudi svetujete, da namesto molitev, ki jih duhovnik opravlja v mesecu novembru, darujejo namesto tega »dar za mašo« za svoje pokojne. Posebno ob pogrebih je priložnost, da namesto cvetja in vencev darujejo za maše. S tem pomagajo materialno vzdrževati svoje duhovnike, ki nimajo drugih dohodkov in to je zaenkrat EDINI REDNI VIR PRIHODKOV za preživljanje duhovnikov. (Na seji Duhovniškega sveta, ko smo govorili o pomanjkanju mašnih namenov, je eden izmed duhovnikov celo dejal, da »župnija, ki ni spodobna zagotoviti mašnih namenov svojemu župniku - duhovniku, je vprašanje, če je vredna, da ima svojega duhovnika«). Obenem pa se zahvaljujemo vsem tistim duhovnikom, ki že sedaj v tem duhu vzgajate svoje vernike in prinašate odvečne mašne namene na škofijo, ter tudi tistim, ki jih boste tudi v prihodnosti.

Božidar Metelko, generalni vikar

TEDEN KARITAS 2011

Iskreno hvaležnost izražamo vsem duhovnikom, ki ste v letu krščanske dobrodelnosti in solidarnosti posebej prepoznali vlogo prostovoljcev Karitas in podprli njihovo in naše delovanje. Prostovoljci so namreč največji in neprecenljiv zaklad Cerkve na Slovenskem in mnogokrat srce župnije; to je tisto srce, ki vidi onkraj predsodkov, mnogokrat z izkušnjo lastnega trpljenja, bolečine ter krivic. In tako kot srce tudi prostovoljci delujejo tiho in vendar v nerazdružljivi povezanosti z župnijo in njeno pastoralno dejavnostjo.

Teden Karitas bomo letos pričeli s ponedeljkom, 21. novembra 2011, in zaključili na prvo adventno nedeljo, 27. novembra 2011, z nedeljo Karitas. V tednu, ki bo potekal v luči gesla »Srce, ki vidi«, bomo še na poseben način tako na slovenski kot na lokalni ravni obeležili z raznovrstnimi dogodki in prireditvami. Zaradi nove programske sheme na RTV-Slovenija je prišlo do večje spremembe v dnevu romanja sodelavcev Karitas in dobrodelnega koncerta Klic dobrote. Namesto že tradicionalne srede bo letošnji Klic dobrote 2011 potekal v soboto, 26. novembra 2011, ob 20.00 uri z neposrednim prenosom na 1. programu TV-Slovenija. Javna generalka pa bo potekala isti dan ob 16.00 uri. Zaradi udeležbe romarjev na generalki Klica dobrote bo tudi romanje sodelavcev Karitas na Ponikvo predstavljeno na soboto, 26.

novembra 2011, s pričetkom ob 10.00 uri (molitvena ura) ter z mašo ob 11.00.

Avtobusni prevoz iz Novega mesta bomo organizirali na Škofijski Karitas. Izpolnjene prijavnice naj tajniki ŽK posredujejo do petka, 18. novembra 2011, po e-pošti info@nm.karitas.si ali na naslov Škofijske Karitas Novo mesto. Župnike prosimo, da po svojih župnijah opogumite in povabite svoje prostovoljce h kratki predstavitvi dejavnosti Karitas bodisi čez teden z dnevi odprtih vrat, pri uri verouka ali pa s sodelovanjem prostovoljcev pri pripravi bogoslužja. V ta namen bo pripravljena brošura tedna Karitas, v kateri boste našli prošnje in predlog za oblikovanje pridige. Po bogoslužju na nedeljo Karitas bodo nekatere ŽK pripravile skromno pogostitev s toplimi napitki. Za dodatne informacije smo vam na voljo na Škofijski Karitas (mobitel: 040 862 303 in tel.: 07 38 44 428).

Novo pastoralno leto socialne pravičnosti v okviru družbenega nauka pod geslom Pravičnost v ljubezni vabi k še bolj zavzetemu delu za sočloveka, v okviru Karitas pa še zlasti z dejavnim prepoznavanjem stisk in opozarjanjem na socialne krivice ter revščino vseh vrst. Vabimo vas, da se nam dejavno pridružite v naporu za povezovanje ter poživitev dobrodelnosti v okviru župnij in škofije.

Škofijska Karitas Novo mesto

JAGODE NAŠE PASTORALE

BLAGOSLOV NOVEGA ŽUPNIJSKEGA DOMA V ŠKOCJANU

V nedeljo, 11. septembra 2011, je škof Andrej Glavan blagoslovil nov župnijski dom v župniji Škocjan pri Novem mestu, ki je s tem tudi uradno prešel v uporabo.

Župnijski dom je zamišljen kot ena sama skupna stavba, v kateri so združene župnijske dejavnosti, ki so prej domovale pod štirimi različnimi strehami. Osnovna želja je bila torej zmanjšati število streh in kurišč, obenem pa zagotoviti dovolj prostorne, suhe in velike prostore za župnijske dejavnosti. Župnijski dom stoji na mestu nekdanjega

poda in na zunaj ohranja nekaj stare podobe. Ker dosedanje staro župnišče in učilnice (nekdanji hlevi) stojita takorekoč na cesti, pri novem župnijskem domu najbolj navdušuje umaknjenost od prometa in svetlost prostorov.

Župnijski dom ima tri nadstropja. Kletni prostori obsegajo dve prostorni učilnici, kateri deli premična, dobro izolirana stena. V nekaj minutah se učilnici tako lahko spremenita v dvorano s kapaciteto tudi do 120 sedežev. V kletnem delu stavbe je še avla z

ŠKOFIJA NOVO MESTO

garderobo, kabinet za katehete, stranišča, garaži in skladišče Karitas s priložnostno kuhinjo.

V pritličju je poleg pisarne, župnikovega delovnega kabineta in arhiva še kapela, ki se z majhno preureditvijo uporablja tudi kot pevska soba in kuhinja s shrambo.

V mansardnem delu so stanovanja za duhovnika, gospodinjo ter gosta. Tu so seveda še pralnica, likalnica in skupni dnevni prostor s knjižnico.

Čas bo pokazal, koliko je župnijski dom zamišljen in zgrajen smiselno in predvsem uporabno. Trenutno je v polnem delovanju pastoralni del župnijskega doma in slednji se je izkazal kot zelo uporaben. V župnijskem domu od septembra redno poteka verouk. Primerjava novih in starih učilnic in temu primerno katehetskega dela prej in sedaj skorajda ni mogoča. V župnijskem domu je letos že v celoti, preteklo leto pa samo delno, potekal tudi poletni oratorij. Tudi tu se je župnijski dom s svojo uporabnostjo zelo izkazal. Posebej je vredno omeniti skladišče Karitas s priročno kuhinjo. Gre za doslej najbolj izkoriščen prostor. Ne le, da je tu dovolj dostopnih polic za hrano in druge artikle, ki jih zbira in deli Karitas. Zlasti priložnostna kuhinja je prišla že precejkrat zelo prav in skupaj z novo dvorano opravlja eno bistvenih poslanstev doma: zbiranje župljanov in povezovanje v eno samo družino.

Pred zimo se v novi župnijski dom seli tudi župnik in z njim župnijska pisarna. Bog daj, da bi se v njem dobro počutil, prav tako pa tudi vsi njegovi nasledniki. Kaplana

verjetno v doglednem času Škocjan ne bo več dobil. Z novim župnijskim domom pa je pripravljen na čase, ko bodo (hoteli ali ne, pripravljeni ali ne) duhovniki živeli skupaj po dva ali trije in upravljali po pol dekanije. Mogoče ti časi pridejo prej kot mislimo ali si želimo. Bojim pa se, da predvsem veliko prej, preden bomo nanje pripravljeni ...

***Damjan Štih, župnik v Škocjanu pri
Novem mestu***

DEJAVNOSTI G. ŠKOFA ANDREJA GLAVANA

Maj 2011

- 1.5. je opravil kanonično birmo v Dragatušu.
- 3.5. se je srečal z birmanci v Leskovcu.
- 4.5. se je srečal z birmanci v Črnomlju.
- 5.5. se je srečal z birmanci v Šentjanžu.
- 7.5. je birmoval v Leskovcu in Črnomlju.
- 8.5. je birmoval v Šentjanžu.
- 9.5. se je udeležil srečanja škofov s KORUS-om v Repnjah in se popoldne udeležil zasedanja SŠK.
- 10.5. se je na Otočcu udeležil seje Medškofijske komisije za ŽPS.
- 11.5. se je udeležil teološkega simpozija v Stični.
- 12.5. se je srečal z birmanci v Brusnicah.
- 14.5. je vodil somaševanje ob prinosu Grozdeto-vih relikvij v Tolmin.
- 15.5. je birmoval v Brusnicah. Popoldne je vodil somaševanje in blagoslov nove zakristije na Zaplazu.
- 18.5. je vodil sejo ZS.
- 19.5. je imel srečanje z birmanci v Podgradu.
- 21.5. je opravil kanonično birmo v Podgradu. Popoldne je sprejel in pozdravil vse bogoslovce iz ljubljanskega semenišča v Žužemberku.
- 22.5. je opravil kanonično birmo v Toplicah, Soteski in Poljanah.
- 23.5. je bil prisoten pri izkopu Grozdetovih relikvij v Šentrupertu. Popoldne je vodil sejo odbora za obnovo Zaplaza.
- 24.5. se je srečal z birmanci v Beli Cerkvi.
- 27.5. je vodil somaševanje ob prenosu Grozdetovih relikvij in blagoslovil Grozdetovo kapelo na Zaplazu.
- 28.5. se je udeležil somaševanja nuncija in slovenskih škofov na Zaplazu.

- 29.5. je opravil kanonično birmo v Beli Cerkvi.
- 30.5. je imel skrutinije z novomeškimi bogoslovci v Ljubljani.
- 31.5. je vodil somaševanje v semenišču.

Junij 2011

- 1.6. je vodil somaševanje duhovnikov petih dekanij ob dnevu duhovniškega posvečenja na Zaplazu.
- 2.6. se je srečal z birmanci in imel mašo v Prečni.
- 4.6. je opravil kanonično birmo v Prečni.
- 5.6. se je udeležil papeževga obiska v Zagrebu.
- 8.6. se je srečal z birmanci v stolni župniji.
- 11.6. je vodil somaševanje ob peti obletnici ustanovitve škofije.
- 12.6. je opravil kanonično birmo v stolnici.
- 17.6. je vodil sejo konzilija beneficija. Zvečer se je srečal z birmanci v Stopičah.
- 19.6. je opravil kanonično birmo v Stopičah.
- 21.6. se je udeležil posvetovanja škofov o pastoralnem načrtu v Repnjah.
- 22.6. se je srečal z birmanci v Mirni Peči.
- 23.6. je vodil somaševanje ob dnevu državnosti v Valični vasi, župnija Zagradec.
- 24.6. se je udeležil somaševanja škofov pred dnevom državnosti v ljubljanski stolnici.
- 25.6. je opravil kanonično birmo v župniji Št. Peter – Otočec. Zvečer je vodil somaševanje in blagoslov vitrajev v župnijski cerkvi v Trebnjem ter odprl razstavo o nadškofu Šuštarju v Trebnjem.
- 26.6. je opravil kanonično birmo v Mirni Peči.
- 27.6. se je udeležil SŠK in srečanja škofov s senatom TEOF v Ljubljani.

28.6. je vodil sejo ZS. Zvečer se je udeležil sprejema na nunciatu ob prazniku prvakov apostolov.

29.6. je imel nagovor ob zlati maši kanonika F. Erklavca v stolnici.

Julij 2011

2.7. se je udeležil hrvaško-slovenskega srečanja na Ptujski gori.

3.7. je vodil somaševanje duhovnikov jubilantov na Zaplazu.

10.7. je imel mašo v župniji Sveti Križ in po maši blagoslovil Grozdetove kapele v Leničevem domu.

11.7. se je udeležil seje MOD.

17.7. je vodil slovesnost župnijskega žeganja in blagoslovil obnovljeno cerkev v Šmarjeti.

31.7. je v Vavti vasi blagoslovil ploščo zamolčanim žrtvam.

Avgust 2011

14.8. je umestil novega župnika v Tržišču.

15.8. je vodil slovesnost velikega šmarna na Zaplazu.

17.-18.8. je obiskal škofijske bogoslovce na duhovni obnovi v Primoštenu.

19.8. je blagoslovil katoliško knjigarno v Leskovcu pri Krškem.

20.8. se je udeležil srečanja treh dežel na Zaplazu.

21.8. je umestil župnika v Šmarjeti. Popoldne je blagoslovil obnovitvena dela v podružnični cerkvi Svete Trojice v Špeharjih, župnija Sinji Vrh.

27.8. je vodil škofijsko romanje bolnikov na Zaplazu.

28.8. je blagoslovil obnovljeno notranjščino župnijske cerkve v Krškem.

29.8. se je srečal s predstavniki TV–Exodus.

31.8. je vodil rekoalekcijo duhovnikov novomeške škofije ob začetku novega pastoralnega leta. Po duhovnem delu je sledilo kosilo v Leničevem domu.

September 2011

4.9. je v Mirni krstil devetega otroka družine Koprivc.

7.9. se je udeležil Pastoralnega tečaja v Baragovem zavodu.

8.9. je na mali šmaren vodil somaševanje na Zaplazu. Zvečer se je srečal z birmanci v župniji Vavta vas.

9.9. je vodil sejo ZS.

10.9. se je udeležil Molitvenega dneva za duhovne poklice v Šentjerneju.

11.9. je v Škocjanu blagoslovil nov župnijski dom. Popoldne je posvetil zvon za podružnično cerkev sv. Antona v župniji Žužemberk.

12.9. je maševal in se srečal s sestrami Skupnosti Loyola v Apneniku.

14.9. se je udeležil seje MOD. Popoldne je snemal intervju o Drinskih mučenkah za Radio Ognjišče.

16.9. je sprejel birmance iz Vavte vasi, ki so ga obiskali na škofiji.

17.9. je birmoval v Vavti vasi. Popoldne se je udeležil srečanja mladih v Stični.

18.9. je blagoslovil obnovitvena dela pri podružnični cerkvi sv. Antona v Meniški vasi, župnija Dolenjske Toplice. Popoldne je somaševal in pridigal na slovesnosti svetniških kandidatov ljubljanske metropolije.

24.-25.9. se je v Sarajevu udeležil beatifikacije Drinskih mučenk, med katerimi sta tudi dve iz novomeške škofije, s. Antonija Fabjan in s. Krizina Bojanc. V nedeljo je somaševal pri zahvalni maši za beatifikacijo.

26.9. se je udeležil seje SŠK v Koprju.

NAPOVEDNI KOLEDAR

- 25.10. Seja Komisije karitativnih dejavnosti v sejni sobi na ordinariatu ob 9.30
- 27.10. Srečanje voditeljev škofijskega odbora za ŽPS ob 10. uri Št. Peter - Otočec
- 29.10. Srečanje tajnikov ŽPS ob 9. uri začetek z mašo v stolnici
- 30.10. Obletnica posvetitve stolne cerkve sv. Nikolaja
- 06.11. Obhajanje 100-letnice škofa S. Leniča 10.30 Cerklje ob Krki
- 06.11. Grozdetov molitveni shod na Zaplazu - sveta maša ob 15. uri
- 10.11. Romanje in duhovna obnova župnijskih gospodinj na Zaplaz
- 13.-16.11. Duhovniški dnevi v Strunjanu
- 20.11 Dekanijska srečanja ŽPS na nedeljo Kristusa Kralja po dekanijah
- 20.11. Nedelja Kristusa Kralja škofova maša ob 9.00 v stolnici
- 21. - 27.11. Teden Karitas
- 04.12. Grozdetov molitveni shod na Zaplazu - sveta maša ob 15. uri
- 26.12. Ob 9. uri v stolnici sveta maša za domovino
- 07.01. Katehetski dan naše škofije v Baragovem zavodu
- 02.02. Dan posvečenega življenja v Trebnjem

ŠKOFIJA NOVO MESTO

KAZALO

MEDITACIJA ŠKOFA MSGR. ANDREJA GLAVANA	1
POGOVOR S ŠKOFOM ORDINARIJEM	
MSGR. ANDREJEM GLAVANOM OB PETI OBLETNICI	
ŠKOFIJE NOVO MESTO	4
PASTORALNO LETO SOCIALNE PRAVIČNOSTI	9
PASTORALNI TEČAJ 2011 – BARAGOV ZAVOD	11
LETO SOCIALNE PRAVIČNOSTI	14
ZAKRAMENTI ZA PRAVOSLAVNE VERNIKE	19
FIRMES EN LA FE	22
POLETNA DUHOVNA OBNOVA BOGOSLOVCEV -	
TOKRAT NEKOLIKO DRUGAČE!	24
BEATIFIKACIJA DRINSKIH MUČENK V SARAJEVU	26
VABILO	28
ZAHVALNA MAŠA ZA BEATIFIKACIJO DRINSKIH MUČENK	28
MAŠA OB ZAČETKU AKADEMSKEGA LETA 2011/2012	29
HOTEL SALINERA, OD 13. DO 16. NOVEMBRA 2011	31
ROMANJE ŽUPNIJSKIH GOSPODINJ	32
SKRB ZA DUHOVNO RAST IN ŠKOFIJSKA SREČANJA	
ZA ŽUPNIJSKE IN DEKANIJSKE PASTORALNE SVETE	33
MAŠE, DAROVANE DRUGOD – ODPOSLANE MAŠE	33
TEDEN KARITAS 2011	34
BLAGOSLOV NOVEGA ŽUPNIJSKEGA DOMA V ŠKOCJANU	35
DEJAVNOSTI G. ŠKOFA ANDREJA GLAVANA	37
NAPOVEDNI KOLEDAR	39
KAZALO	40

Jagode naše pastorage, Glasilo Škofije Novo mesto

Izdaja: Pastoralna služba; Ureja: mag. Igor Luzar; Odgovarja: prelat Božidar Metelko;

Jezikovni pregled: Monja Pust; Grafična priprava in tisk: Špes, Novo mesto

JAGODE NAŠE PASTORALE

JAGODE NAŠE PASTORALE

številka

3

ISSN 2332-2701

9 772332 270001